ANUL X. No. 2974

Ediția de seară

VINERI 17 OCTOMBRE 1897

Adevěrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Guvernul, d. Statescu și aurelianiștiĭ

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Mușamaua Nicoreanu

Deși nu avem nicĭ un rezultat oficial în privința anchetei medico-legale în afacerea asasinăreĭ tînăruluĭ Godeanu, presa a publicat deja raportul comisiuneĭ medicale, care conchide că nefericitul tînăr nu a murit otrăvit și grație căruia parchetul militar s'a grăbit să pecetluiască mușamaua cu pecetea «clasăreĭ» afacereĭ, saŭ a punereĭ la dosar, cum se zice maĭ pe romînește.

Așa stînd lucrurile, doctorul Nicoreanu, care practică de atîta timp asasinatul și tortura *specificuluĭ* asupra atîtor generațiĭ de soldațĭ, iese basma curată, iar noĭ aceia carĭ l'am invinuit de aceste fapte neumane, sîntem niște nevrednicĭ calomniatorĭ.

Cum am zis și altă dată o repetăm: *d. ministru de războiŭ nu a voit să se facă lumină și de aceea a procedat în acest chip.* Dacă ar fi voit să arunce razele adevăruluĭ asupra acesteĭ triste afacerĭ, datoria luĭ era să nu recurgă numaĭ la o analiză chimică, de multe orĭ în imposibilitate ca să stabilească și să spună categoric lucrurile.

E posibil ca din punctul de vedere juridic, doctorul Nicoreanu să scape printre firele articolelor din lege și să beneficieze de insuficiența științeĭ ca să se pronunțe în privința fapteĭ sale. Cestiunea e însă maĭ simplă. Trebuia să se constate dacă da saŭ nu, acest medic a administrat *specific*, trebuia să se afle din ce se compune acest medicament infam, era nevoe să se știe dacă el se dădea la toțĭ bolnaviĭ, dacă acest fapt nu e de natură a agrava boalele și chiar de a avea efecte mortale asupra organizmelor debile, trebuia iarăși să se facă cercetărĭ dacă acest fapt este în concordanță cu preceptele științeĭ și ale practiceĭ medicale și dacă medicina nu osîndește pe un asemenea om care în loc să ușureze pe suferinzĭ, le agravează în mod inutil boala și îĭ ucide poate.

Godeanu intrat bolnav în închisoarea militară, cu organizmul așa de slăbit în cît i se dăduse un concediŭ medical, e supus tortureĭ de a bea *specific* —în care intră și chinina — otravă cînd e administrată în cantitățĭ marĭ—și pe deasupra trimis tot de Nicoreanu la carceră, unde doarme pe pămînt și ast-fel își agravează boala, de care moare peste cîte-va zile, boală care, în parantez fie zis, încă nu se știe dacă a fost *ftizie* orĭ *febră tifoidă*.

Dacă toate acestea s'ar fi constatat — și se puteaŭ lesne constata — acest doctor asasin nu trebuia pedepsit, nu trebuia dat în judecata consiliuluĭ de reformă și îndepărtat din armată ca nedemn? Nu trebuia el dat în judecată, dacă nu ca asasin ordinar, cel puțin ca unul care prin neștiință saŭ cruzime a fost cauza morțeĭ unuĭ om?

In loc de aceasta, avem raportul uneĭ comisiunĭ medicale care spune că Godeanu *n'a murit otrăvit*, ceea ce nu poate lumina de cît o parte mică a acesteĭ afacerĭ. Nu pot să bănuesc comisiunea medico-legală de neștiință saŭ părtinire. I s'a pus o problemă și ea a fost rezolvată cum i s'a pus. Ministrul de războiŭ și parchetul militar trebuia însă să ia cestiunea mult maĭ larg și atuncĭ se vedea dacă avem în fața noastră pe un om ponegrit pe nedrept saŭ pe un omorîtor de oamenĭ care este nevrednic de a fi militar și nedemn de a fi medic.

Cum am zis însă maĭ sus, ministrul de războiŭ a voit să fabricheze o nouă mușama și de aceea a procedat ast-fel.

In fața justițieĭ militare Nicoreanu rămîne decĭ un medic excelent și un militar de prima calitate. Opiniunea publică însă nu va înceta să'l numească un asasin ordinar și noĭ toțĭ părințĭ de familie, vom fi îngrijațĭ cînd feciorĭĭ noștriĭ vor păși pragul cazărmeĭ și cînd vom gîndi măcar că pot intra pe mîna oribiluluĭ omorîtor al luĭ Godeanu.

Const. Mille

SATIRA POLITICA

Demisia luĭ Jorj

Sosind sfîntul Dumitru guvernul a declarat categoric luĭ „Jorj Sarmanu el" că nu-ĭ maĭ poate elibera subvenția pe trimestrul luĭ Octombre de cît numaĭ cu condiția ca s'o rupă definitiv cu conservatoriĭ.

Pe de altă parte, membriĭ partiduluĭ conservator, vazînd că Jorj umblă cu cinematograful în două luntre și maĭ văzînd ca fricțiunile sale primesc remunerație din budgetul fondurilor secrete, i-a făcut treĭ somațiĭ pe hîrtie galbenă.

Fiind pus între două focurĭ Jorj Cinematograful a optat pentru subvenție, declarînd că de azĭ înainte îmbrățișează cariera de reptilă.

In urma acestuĭ act, d. Mitiță Sturdza a ordonat să i se libereze mandatul pe Octombre.

Vax.

N. D. Ghika

— Vezĭ col. VI-a —

Situație lămurită

Demisia d-luĭ G. Lahovari din clubul conservator a lămurit atitudinea acestuĭ domn și a lămurit, în același timp, și atitudinea conservatorilor față de l'Independența Romînă.

Intr'un articol, pe care îl publică în ziarul săŭ d. Lahovari, pretinde că a demisionat din clubul conservator fiind-că partidul d-luĭ Lascar Catargiu nu vroește să aibă o atitudine corectă în chestia națională și fiind-că în chestia macedoneană conservatoriĭ sînt în complectă neînțelegere cu d-sa.

Pretextele d-luĭ Lahovari nu vor înșela pe nimenĭ. In lumea care știe ceva, este în deobște cunoscut că atitudinea Independenței *este datorită interesuluĭ material al directoruluĭ săŭ. Este în deobște cunoscut cum că, maĭ întîiŭ, d. George Lahovari a voit să apere poziția frateluĭ d-sale, ministru la Roma, iar după aceea directorul ziaruluĭ francez și-a apărat interesele sale personale.*

De alt-fel noĭ ne mirăm de ce se dă atîta importanță actelor și palinodiilor d-luĭ George Lahovari, fiind-că pe cît știm cu toțiĭ, acest domn n'are altă importanță de cît aceea pe care i-o împrumută averea și un nume din înalta societate.

Sînt condeie în presa romînă carĭ aŭ scris lucrurĭ cu totul maĭ interesante, maĭ de valoare, cu maĭ mult talent, cu maĭ multă destoinicie și nu s'a făcut atîta vîlvă cîtă se face astă-zĭ pentru că d. George Lahovari demisionează dintr'un club orĭ pentru că izbutește să scrie un articol.

Să fim maĭ serioșĭ!

Drageș

Urlarea națională!

Noĭ trebuie să jubilăm și să slăvim fericita împrejurare cînd un politician al nostru devine limbut: sîntem sigurĭ atuncĭ, că din tot ce va spune vom fi în cîștig.

Așa, de pildă, i s'a dezlegat limba luĭ d. Georges Emil Lahovary—și ce ne-a spus în primul loc?

— Nu voiŭ să fac din marea cestiune națională, o armă de partid și de aceea refuz „de a urla cu lupiĭ!".

„A urla cu lupiĭ" e fericita expresie a d-luĭ Lascar Catargi, care a motivat ast-fel campania ce aŭ dus conservatoriĭ de la 86 pînă la 88 pentru desființarea domeniilor coroaneĭ și restrîngerea prerogativelor regale.

Așa dar și azĭ se urlă în lagărul conservator—numaĭ cît se urlă pe chestia națională?

Mărturisirea aceasta, venită de la un conservator orĭ cît de interesată ar fi—e destul de prețioasă.

Să deosebim dar două curente în chestia națională: mișcarea națională dusă de Ligă și studențime—și urlarea națională, care rămîne exclusiv concertul politicianilor.

Silex.

Regatul Romînieĭ și principatul Bulgarieĭ

O telegramă sosită erĭ ne-a făcut să ne punem întrebarea: adică de ce ne am maĭ plătit noĭ luxul să ne înălțăm la rangul de regat independent? Adecă: „să ne înălțăm" —vorba vine, pentru că în realitate o să vedețĭ că ne-am coborît jos de tot cu „înălțarea la regat".

In adevăr telegraful ne aduce știrea oficioasă, că după Serbia, iată și micul principat bulgar, principat vasal Turcieĭ, obținînd în relațiile sale cu Poarta, treĭ strălucite succese politice: 1) joncțiunea linieĭ ferate bulgare cu linia turcească—ceea ce e un adevărat triumf economic și strategic pentru Bulgaria; 2) s'aŭ acordat Bulgarilor încă OPT AGENȚII COMERCIALE IN MACEDONIA: consulate în toată puterea cuvîntuluĭ, carĭ înseamnă garanțiile cele maĭ solide ale propășireĭ elementuluĭ bulgar în Macedonia — și 3) s'aŭ proclamat amnistiĭ pentru 14 condamnațĭ politicĭ Bulgarĭ.

Eĭ—și regatul romîn ce a obținut?

Un singur consulat am avut la Bitolia și pe acela l'am desființat!

De aproape doĭ anĭ chestiunea Romînilor din Macedonia e la ordinea zileĭ și guvernul nu s'a explicat cu un cuvînt, iar azĭ ni se anunță, drept orĭ ce succes față cu Turcia..... o serie de articole în ziarul d-luĭ Georges Emil Lahovary!!

D'aia am scuturat prin arme suzeranitatea Porțeĭ—pentru ca un principat vasal Turcieĭ să repoarte în Macedonia succese carĭ să umilească, pe Romînĭ față chiar de Bulgarĭ? D'aia politica externă nu e pentru mojicĭ? D'aia, în fine, sîntem azĭ polițiștiĭ sultanuluĭ?

Pentru atîta onoare—nu era nevoie să se schimbe situația de pe vremea cînd plăteam Porțeĭ 3000 de banĭ roșĭ, 150 de copiĭ și vre-o 15 șoimĭ!

Saturn.

Sifilisațiune!

Cuvîntul e al mareluĭ psichiatru și nevrolog Kraft-Ebbing, care, la ultimul congres medical din Moscova și-a terminat savanta'ĭ disertațiune, cu această frază:

— Civilizațiunea de azĭ nu e de cît o sifilisațiune!

Nicĭ o țară din lume, nu va confirma maĭ strălucit acest adevăr ca țara romînească.

In adevăr, care țară, la începutul desvoltăreĭ eĭ, în sens europenesc, a produs atîtea reviste și ziare, nu pornografie, ci curate saŭ maĭ bine zis, murdare reclame ale caselor de toleranță!

Nu maĭ departe, erĭ a fost chemat la parchet proprietarul uneĭ noĭ foițe de macrotaj, anume *Venus*—adevărată... foae veneriană.

Sînt o sumă de indivizĭ carĭ, zi cu zi, degradează presa, scoțînd asemenea foițe.

Avem însă convingerea că intervenția parchetuluĭ nu e un mijloc eficace în cazul de față, ci că ne aflăm în fața unuĭ fenomen de adevărată morbiditate socială—în fața *sifilisațiuneĭ*, pentru remediarea căreia trebuesc mijloace eroice, carĭ, din nefericire, nu pot fi întrebuințate de piticiĭ dirigențĭ aĭ societățeĭ de azĭ!

S. Y. R.

D. POITEVIN

Ziarul bruxellez „La Reforme" dă portretul d-luĭ Poitevin, însoțindu-l de următoarele cuvinte elogioase: „Regia monopolurilor statuluĭ romîn, al căreia cochet pavilion se ridică în gradina quindecenaruluĭ, peste drum de restaurantul Gruber, a obținut marele premiŭ.

„Felicităm pe mosafiriĭ noștriĭ și maĭ ales pe amabilul delegat al regieĭ. d. Poitevin, care prin curtenia sa și prin tactul săŭ perfect, 'și-a creat la Bruxelles multe și viĭ simpatiĭ. D. Poitevin, șeful vămilor portuluĭ Constanța este unul dintre ceĭ maĭ stimațĭ funcționarĭ aĭ administrațieĭ romîne.

„El a știut să ducă la bun sfîrșit negociațiunile carĭ au condus la instalarea uneĭ importante agențiĭ a regieĭ romîne în Belgia.

„Fumătoriĭ vor putea decĭ savura și după închiderea expozițieĭ — țigaretele fabricelor din București.

Inst.

Guvernul, d. Stătescu și aurelianiștiĭ

Toată lupta d-luĭ Dim. Sturdza este acum ca să rupă pe d. Eug. Stătescu de aurelianiștĭ.

Se înțelege că d. Stătescu unit cu aurelianiștiĭ însemnează răsturnarea d-luĭ Sturdza nu numaĭ de la guvern dar și de la șefia partiduluĭ, pe cînd dacă aurelianiștiĭ aŭ să lupte în contra d-luĭ Sturdza, care s'ar bucura de prietenia d-luĭ Stătescu, lupta lor ar fi nu numaĭ grea dar și fără speranță de succes.

Maĭ întîĭ faptul că d. Stătescu s'ar pronunța pentru d. Sturdza, ar produce în partid un curent pentru menținerea actualuluĭ guvern și conducătoriĭ aurelianiștilor ar fi silițĭ chiar de o parte dintre partizaniĭ lor, ca să intre în tratărĭ cu d. Sturdza, saŭ să se hotărască a o rupe cu desăvîrșire cu guvernul.

Nicĭ d. Aurelian, nicĭ d. V. Lascar și maĭ toțĭ corifeiĭ de la „Drapelul" afară de prea puținĭ, nu sînt dispușĭ să facă o ruptură în partid, pentru că —își spun eĭ—ruptura n'ar fi de cît în favoarea conservatorilor.

O propunere

De aceea d. Sturdza, care își dă seama de toate acestea, nu se îngrijește de cît numaĭ de d. Eug. Stătescu. D-sa vrea să-ĭ prezinte pe drapeliștĭ ca pe niște oamenĭ carĭ nu îmbrățișează pe președintele senatuluĭ, de cît numaĭ ca să se serve de el la răsturnarea guvernuluĭ: Un fel de manta de vreme rea. Dar că îndată ce d-sa, adică d. Sturdza, le-ar propune condițiĭ favorabile de împăcare drapeliștiĭ ar uita dragostea pentru „fruntașul între fruntașĭ" și ar cădea la învoială cu guvernul, fară ca să-l maĭ consulte pe d. Stătescu.

Pentru ca să facă această dovadă, d. Sturdza s'a dus zilele acestea la unul dintre conducătoriĭ aurelianiștilor și i-a spus că d-sa este dispus să acorde drapeliștilor cincĭ locurĭ în minister și că decĭ pot să înceapă tratările de împăcare pe această bază.

Răspunsul

D. Sturdza se adresase unuia dintre ceĭ maĭ șirețĭ și cursa a fost înțeleasă.

Iată ce răspuns a primit primul-ministru:

— **Da, foarte bine, dar să așteptăm pe d. Eugeniŭ Stătescu ca să vedem care e părerea d-sale.**

D. Sturdza a rămas înmărmurit. Subiectul convorbireĭ a fost schimbat și premierul va căuta să inventeze altă cursă.

Rep

DIN CARNET

Naționalizm fără chibzuință

Ni se spune că noul decan al corpuluĭ de advocațĭ ar avea de gînd să silească pe membriĭ barouluĭ să nu întrebuințeze ca secretarĭ de cît studențĭ romînĭ aĭ facultățeĭ de drept.

Intențiunea este bună firește, în sensul că tinerele generațiĭ juridice să se deprindă cu lumea aceasta a proceselor în care vor trăi maĭ tîrziŭ. Nu pricepem de ce însă să se pună restricțiunea de naționalitate, de oare-ce aptitudinile nu depind în mare parte, nicĭ de rasă, nicĭ de confesiune și așa fiind, fie care este liber să'și caute omul care îĭ convine. Ce-ar zice d. Danieleanu, cînd i s'ar impune ca bucătăreasa d-sale să fie numaĭ de cît romîncă și să aibă și patru clase primare? Ar protesta de sigur, că se face un atentat la prețiosul săŭ stomach. Pe lîngă aceasta apoĭ eminentul decan al corpuluĭ de avocațĭ, ar trebui să știe că printre avocațĭ sînt o mulțime de categoriĭ. Uniĭ, aceia carĭ sînt în fruntea barouluĭ, pot să'și plătească luxul, să aibă un student ca secretar, de oare-ce aŭ numaĭ lucrărĭ de biuroŭ. Maĭ mult încă: sînt uniĭ carĭ aŭ licențiațĭ în drept, tinerĭ juriștĭ carĭ îĭ ajută chiar din punctul de vedere al teorieĭ dreptuluĭ. Majoritatea însă, sînt aceia cu procese micĭ, pentru carĭ secretarul este un fel de alergătoriŭ, care îndeplinește procedurile, scoate copiile, merge la obor și la cimitirul Sf. Venerĭ ca să dea în primire o citație, și care în definitiv nu îndeplinește o muncă intelectuală—lucru care'l face să primească un salar modest în raport cu puterile financiare ale patronuluĭ. Silind pe aceștĭ avocațĭ să ia un student și încă unul romîn, care poate căpăta ușor o funcție, și care nu ar primi să fie plătit cum se plătește azĭ un secretar și nu ar face tot ce fac actualiĭ secretarĭ, nu se face un atentat la punga avocaților, lăsînd la o parte atentatul la libertatea munceĭ și a profesiuneĭ?

Supunem aceste rîndurĭ consiliuluĭ de disciplină al barouluĭ din Capitală și decanuluĭ săŭ.

Cos.

Dimitrie N. Ghika

— Vezĭ col. VI-a —

STATUELE

Ce'ĭ lipsea cheluluĭ!...

Doamne ferește, nu sîntem contra statuelor, maĭ mult sîntem de opinie ca să se glorifice aceĭ bărbațĭ carĭ aŭ luptat pentru această țară, dar nu înțelegem ca să înălțăm statuele într'un oraș fără lumină, fără apă și fără pavaje.

Apoĭ maĭ avem de observat că primăria capitaleĭ a luat decizia să înalțe statuele cu toptanul, pentru a le așeza în urmă pe piețele publice lipsite de asemenea podoabe, așa că graba primărieĭ nu ne inspiră nicĭ o încredere și nu ne lasă a spera că vom avea în București cîte-va bucățĭ de artă.

Dar, apropo!.. Dacă primăria va înălța statuia luĭ Ion Brătianu, cum rămîne cu subscripția?!...

Stop.

O expediție romînă în Africa

O dovadă mare că Romînia prosperează mereŭ, avem în faptul că în lupta pentru dobîndirea cît maĭ multor cunoștințe, lupta ce se dă cu atîtea sacrificiĭ și cu atîta încordare, vedem participînd din ce în ce cîte un Romîn. In bacteriologie avem un Babeș, în neurologie pe un Marinescu, în psichologie pe Vaschide, în istorie pe Xenopol...

Cel maĭ puțin aŭ participat Romîniĭ la explorarea pămînturilor necunoscute. Lucrul este foarte explicabil. Romîniĭ nu sînt un popor maritim, aceasta e una din cele maĭ marĭ pricinĭ care a împiedecat ca să se dezvolte la noĭ acel spirit aventurier, căruia îĭ datorește, de o pildă Anglia, o mare parte din posesiunile coloniale.

•

In timpul din urmă se manifestează însă și la noĭ un dor de a călători prin acele țărĭ necunoscute, din carĭ atîția oamenĭ marĭ și în floarea vîrsteĭ, nu s'aŭ maĭ întors.

Ast-fel am anunțat acum cît-va timp că un Romîn din Iașĭ, d. George Racoviță, a plecat cu expediția belgiană la polul Sud. D. Racoviță a fost mînat de dorul de a studia fauna necunoscută a uneĭ părțĭ din lume ea însășĭ necunoscută. Acum avem înaintea noastră darea de seamă pe care a făcut-o d. Ghica-Comăneștĭ, împreună cu fiul săŭ în Africa, în țara Somalilor.

D-niĭ Ghica, după cum ne spun în prefața dareĭ de seamă, aŭ mers în Africa, împinșĭ de un spirit aventurier și maĭ ales de faptul că sînt niște pasionațĭ vînătorĭ, și că doreaŭ să-șĭ încerce odată puterile asupra vînaturilor marĭ ca: leĭ, tigriĭ, elefanțĭ, ipopotanĭ, gazele etc. etc.

Cartea d-luĭ Ghica-Comăneștĭ este bogat ilustrată cu fotografiĭ instantanee luate la fața loculuĭ și are maĭ multe anexe menite să intereseze și pe omul de știință. In cole lucrarea este scrisă pentru marele public—și din acest punct de vedere, ea reprezintă ceva de tot noŭ în bibliografia romînă. Este prima carte de călătorie romînească, și ca atare merită să figureze pe masa fie-căreĭ familiĭ romîneștĭ. In vederea acestuĭ scop, cartea este bogat înzestrată și prevăzută cu o frumoasă legătura executată în atelierele d-luĭ Socec.

Cartea începe cu o descriere a pregătirilor ce aŭ făcut d-niĭ Ghica înainte de plecare. Eĭ menționează cu multă mulțumire numele guvernatoruluĭ englez al Adenuluĭ, generalul Cuninghain, care le-a făcut toate înlesnirile cu putință recomandîndu-le și pe somalul Egge Nerlayo care să le servească drept conducător al caravaneĭ. Acest Egge Nerlayo care pe lîngă limba Somalilor, maĭ vorbește perfect englezește, a fost de mare folos expedițieĭ; el a cumpărat cămilele, catîriĭ și caiĭ trebuincioșĭ expedițieĭ și a angajat oameniĭ carĭ să servească ca escortă și ca transportatorĭ.

•

Armele și provisiunile pentru timp de treĭ lunĭ domniĭ Ghica le-aŭ cumpărat în Londra la armurierul Holand, care maĭ înarmase și alte expedițiĭ africane și era prin urmare persoana cea maĭ competentă căreia compatrioțiĭ noștriĭ se puteaŭ adresa.

•

La 3 Octombrie s. n. d-niĭ Dim. N. Ghika-tatăl și N. Dim. Ghika-fiul se îmbarcară la Triest pe vaporul „Imperatrix" unul din cele maĭ marĭ vapoare ale Lloyduluĭ austriac, cu destinația pentru India. D. D. Ghika-tatăl descrie într'un stil simplu, dar care face pe deplin să reiasă frumusețea uneĭ călătoriĭ pe Adriatica, pe Mediterana și prin canalul Suez, pe Marea Roșie pînă la Aden, frumusețea apeĭ, splendoarea coastelor, viața pe vapor și toate acele lucrurĭ marĭ și micĭ carĭ pot interesa pe cetitor.

Urmează apoĭ o frumoasă și interesantă descriere etnografică a Somalilor. Aceștia sînt divizațĭ în maĭ multe clase, și anume: Ramĭ, Migdanĭ și Adonĭ. Religiunea predominantă este mahomedanismul, pe care Somaliĭ îl observă cu maĭ multă saŭ maĭ puțină rigoare, după cum aŭ o ocupație saŭ alta.

Migdaniĭ sînt vînătorĭ; ca starĭ eĭ mănîncă animale omorîte cu săgeata otrăvită, și sînt decĭ maĭ puțin riguroșĭ în observarea legilor luĭ Mohamet, carĭ prescriŭ că nu se poate mînca de cît carne tăiată ritual. Foarte interesantă este descrierea feluluĭ cum vînează aceștĭ sălbatecĭ, a moduluĭ cum trăiesc, a locuințelor și a obiceiurilor lor.

•

Va fi de o pildă foarte interesant pentru cetitor să afle că la Somalĭ bărbatul își cumpără soția plătind părințiĭ feteĭ. Ast-fel vorba de-tul de des repetată la noĭ că o „fetele sînt o sărăcie", se schimbă la Somalĭ în tocmaĭ contrariul. A avea multe fete, însem-

nează la Somalĭ a avea o sorginte de bogăţiĭ. Somaliĭ carĭ nu aŭ cu ce plăti „jeradul“ (preţul mireseĭ) s'asociază la o laltă ca să prade o caravană saŭ să fure numărul vitelor necesare, pînă la complectarea jeraduluĭ. Asemenea procedeurĭ sînt foarte bine privite şi lăudate prin cîntecele naţionale.

Somaliĭ sînt foarte ĭubitorĭ de arme dar ceea ce-ĭ caracterizează maĭ ales, este curagiul şi bravura lor.

*

Cu privire la aceasta, d. Ghika citează cîte-va cazurĭ, pe carĭ le vom reproduce aci:

„Un englez, lord Delamere, fiind atacat de un leŭ rănit, vînătorul săŭ Somal s'a aruncat fără arme asupra leuluĭ, l'a apucat de coamă şi impingîndu-l în lăturĭ l'a ocupat ast-fel pînă ce leul căzu mort prin efectul plumbilor primiţĭ. Lordul şi vînătorul primiră rănĭ grave la mîinĭ şi la picioare. Vînătorul meŭ Ghelli, pe cînd era încă un tînăr de 17 anĭ, s'apropiase de un leŭ care dormia şi'l omorîse cu lancea. Al doilea vînător al meŭ Aden, în răsturnat de un rinocer şi ridicîndu-se rîzînd de la pămînt, îmĭ făcea semne, ca să'mĭ arate că nu este rănit.“

*

La 22 Octombrie caravana plecă spre interior. De aci înainte dorniciĭ de aventurĭ, iubitoriĭ de natură şi vînătoriĭ pasionaţĭ, vor urmări cu pasiune cele scrise de d. Dim Ghika tatăl.

Dar spaţiul nu ne permite să ne întindem maĭ mult. Recomandăm cu căldură cartea d lor Ghika şi sîntem convinşĭ că fie-cine o va ceti cu un deosebit interes de un la capăt la cel-l'alt.

Strat.

Revista cărţilor

A apărut: **Mosaicurĭ** a XII carte de cunoscuta scriitoare d-na Smara. Cartea e format mare, coprinde 364 de foĭ şi costă 2 leĭ. Se află de vînzare la toate librăriile din Capitală.

Aceĭ dintre d-niĭ librarĭ din provincie, carĭ doresc a avea această carte pe care le-o recomandăm şi noĭ, se pot adresa la autor str. Ştirbeĭ-Vodă 45.

Cestiunea Evreilor e o cestiune de Ion S. Miclescu, fost deputat. O broşură în 8° de 57 de paginĭ. Botoşanĭ, Tip. *Moldova de sus.*

Am primit la redacţie următoarele reviste: *Albina*, Anul I No. 2, *Revista Sanitară Militară*, Anul I No. 2, *Foaia Şcoaleĭ Rurale*, Anul I No. 2; *Convorbirĭ Literare*, anul 31, No. 10.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Domnule Chiţibuş,

Nu e mic numărul acelora carĭ, — băieţĭ orĭ fete, tinerĭ saŭ bătrînĭ, — aŭ avut nevoie de sfatul d-tale pentru a putea eşi dintr'o încurcătură de care te isbeştĭ de atîtea orĭ în viaţă. La început nu zic că nu ţi-o fi pricinuit vre-o turburare, dar acum socotesc că eştĭ atît de dedat la astfel de „responsa prudentis“ în cît nu veĭ lua în nume de răŭ jalba de faţă, ci, ca un îndestul cunoscător al inimilor omeneştĭ, veĭ ceti rîndurile carĭ urmează şi le veĭ da la urmă cuvenitul răspuns.

Iacă despre ce e vorba:

Intr'una din serile trecute, pe cînd mă întorceam acasă şuerînd printre dinţĭ o arie uitată, am întîlnit în drum un buchet alcătuit din treĭ tinere femeĭ, şi, îmbătat de parfumul ce-'l exala, m'am luat — tînăr nu sînt? — haĭ-huĭ după ele, uitînd şi casă, şi masă, şi tot. Dar nu trecu multă vreme şi buchetul rămase compus numaĭ din două roze, fiind-că una din ele dispăruse într'un vagon de tramway ce tocmaĭ trecea pe strada botezată cu numele arboreluĭ atît de jalnic cîntat de Eminescu. Fără a mă descuraja, merseĭ o bucată de drum pînă cînd buchetul de care e vorba rămase reprezentat printr'o singură floare, care — orĭ cît de curios ţi s'ar părea împrăştia singură maĭ mult parfum de cît cînd eraŭ cîte-şi-treĭ...

Trec, — pentru a nu 'ţĭ răpi prea mult timp, şi maĭ ales pentru a nu te plictisi — peste peripeţiile urmate pînă cînd am îndrĭznit în sfîrşit să intru în vorbă cu încîntătoarea mea devansieră.

Lucrurile ar fi mers strună: ea frumoasă, eu tînăr şi sentimental, — oh! sentimentul! — dacă, — şi aci reşeade toată buba, —dacă n'ar fi fost un gang, prin care să nu fi dispărut porumbiţa, fără să-'mĭ spuie macar numele, ci numaĭ o mincinoasă adresă.

Zadarnice aŭ fost serenadele făcute de mine pe dinaintea ganguluĭ care 'mĭ răpise fericirea, după cum aŭ fost deşerte speranţele de a o întîlni de atuncĭ încoace.

Şi acum, iubite duhovnic, d-ta care aĭ avut în viaţă atîtea şi atîtea aventurĭ de soiul ăsta, învaţă mă, te rog, ca un *didascalos* ghibacĭ ce eştĭ, să aflu numele aceleia care — poate — mĭ-ar fi procurat fericirea: — această himeră după care alerg de vre-o jumătate de sfert de veac, şi ceva.

Bibi.

11 Octombrie 1897.

FEL DE FEL

Un faliment senzaţional.—Unul din cele maĭ marĭ magazinurĭ de mode din Viena, magazinul cunoscuteĭ firme „Brueder Hirsch“ a încetat plăţile. Cititoriĭ îşĭ vor face o idee despre mărimea aceşteĭ firme, dacă vom menţiona că plătea numaĭ chirie 150,000 leĭ pe an. Afară de aceasta cheltuelile zilnice ale firmeĭ se ridicaŭ la 1200 leĭ pe zi. Pasivele firmeĭ se ridică la un milion şi jumătate de leĭ. In Austria acest faliment a produs mare senzaţie.

*

Casimir-Périer ca biciclist.—Ziarele din Paris scriŭ că fostul preşedinte al republiceĭ franceze Casimir-Perier, se preumblă zilnic cu bicicleta, pornind cu fiul săŭ de la moşie pentru a dejuna într'un birt oare-care. Intr'una din zile se opri în faţa uneĭ cîrciume, şi întrebă pe cîrciumăreasă, dacă are ceva de mîncare. „Sardele şi ouă, asta ĭ tot ce vă putem servi“.—Nu e cu putinţă să căpătăm un beefsteak? „Aş trebui să merg cale de un ceas, la măcelarul din satul vecin, dar d-ta aĭ putea...“—Să mă duc cu bicicleta, adăogă d. Perier şi fără a zice o vorbă maĭ mult, încălecă, şi peste cît-va timp se întoarse cu carnea trebuincioasă. Abia a doua zi cîrciumăreasa află cine a fost biciclistul care şi-a adus singur carnea.

CRONICA

Concertele

Sezonul concertelor de iarnă s'a început. In toate cafenelele maĭ însemnate, orchestre micĭ s'aŭ format şi în fie ce seară vom avea ocaziunea să ascultăm puţină muzică de cameră...

Sînt nume cunoscute acelea pe carĭ le vedem figurînd în fruntea orchestrelor. Weinberger, Pursch, etc, sînt artiştĭ în de ajuns de cunoscuţĭ, şi bunul lor simţ muzical ne este o garanţie că vor şti să aleagă piĭdele de muzică conform cu forţele de carĭ vor dispune.

Rolul acestor orchestre micĭ carĭ cîntă la cafeneaua Bulevard, la Bragadiru, etc., este unul dintre cele maĭ importante pentru dezvoltarea gustuluĭ muzical în mulţime. Şi acest rol se va împlini cu atît maĭ bine, cu cît persoanele din fruntea orchestrelor citate, vor fi maĭ competente...

Operile luĭ Wagner nu se pot executa bine de orchestrele noastre cele maĭ marĭ, cu atît maĭ puţin vor putea fi executate de o orchestră mică, compusă din 10—12 oamenĭ. Nu vroĭ să zic printr'aceasta alt ceva, de cît că operile grele, a căror măreţie şi frumuseţe, se pot reda numaĭ de o orchestră mare, trebuie să dispară de pe programul orchestrelor noastre micĭ...

Sînt destule bucăţĭ clasice, neîntrecute ca formă şi frumuseţe, şi compuse tocmaĭ pentru asemenea micĭ orchestre ..

Dorim decĭ succes tinerilor şefĭ de capele, le dorim însă tot odată ca pricepîndu şi rolul, să fie la înălţimea misiuneĭ lor.

Inter

Un bucureştean pe zi

Generalul Ion Argintoianu

Comandantul diviziei a patra din Corpul al II-lea de armată e tipul maĭ mult al omuluĭ de ştiinţă de cît al militaruluĭ. Om drept şi fără patimă, a înaintat graţie meritelor sale şi ştiinţeĭ desăvîrşite a arteĭ militare. A făcut războiul şi a conlucrat cu ceĭ-l'alţĭ ofiţerĭ la opera independenţeĭ noastre.

Om modest, preferă să rămîe în umbră şi această lipsă de reclamă, nu va să zică lipsă de merite — cu totul din potrivă.

Per

Din Giurgiu

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ“).

Sustragere de dosare. — Diverse

De cîte-va zile circulă prin oraşul nostru feĭ de feĭ de zvonurĭ cu privire la nişte dosare sustrase din archiva judeţuluĭ. In adevăr, între multele dosare aflate în archivă eraŭ şi vre-o cîte-va cu privire la nişte furniturĭ şi antreprize; eĭ bine, aceste dosare astă-zi nu se maĭ găsesc la locul lor şi nimenĭ nu-şĭ poate închipui cine să le fi sustras şi care să fi fost motivul sustrageriĭ lor.

Maĭ mult, se spune chiar că nu numaĭ dosarele menţionate ar lipsi, ci şi alte multe carĭ toate, de s'ar lua la cercetare, ar da la iveală o mulţime de potlogăriĭ de ale edililor locali. In cazul de faţă, adică cînd ele lipsesc, de unde să se constate cinstea celor carĭ ne conduc?...

De aceea credem că ministrul de interne ar trebui să numească de urgenţă o anchetă care, luînd în cercetare toate cîte se susţin, să constate pînă unde se întind pungăşiile administraţieĭ noastre şi cu ce sumă anume a fost păgubită comuna. Tot odată cerem ca vinovaţiĭ—dacă vinovaţĭ vor fi—să fie daţĭ judecăţeĭ şi pedepsiţĭ precum merită şi după cum legile o cer.

Diverse

Sîmbătă, 11 Octombrie, d. general Arion, comandantul divizieĭ IV, a inspectat regimentul de dorobanţĭ din Vlaşca.

*

In ziua de 15 a. c. s'a întrunit consiliul general din judeţul Vlaşca. Cu această ocazie s'a făcut o largă expunere asupra situaţieĭ judeţuluĭ.

*

In administraţia comuneĭ Stăneştĭ, acest judeţ, se zice că s'ar fi petrecînd marĭ neregularităţĭ. Şi aicĭ dar o anchetă n'ar strica.

Cor.

PLINGERI

Primim plîngerĭ contra nedreptăţeĭ d luĭ Kiru faţă de uniĭ candidaţĭ reuşiţĭ la ultimul concurs pentru admiterea funcţionarilor auxiliarĭ în corpul telegrafo poştal. De şi după lege candidaţiĭ reuşiţĭ aŭ dreptul să fie numiţĭ imediat la prima vacanţă, în ordinea clasificaţieĭ, totuşĭ d. director general Kiru ĭ-a înlăturat sistematic, înlocuindu'ĭ prin candidaţĭ reuşiţĭ pentru posturile de împiegaţĭ, iar locurile acestora le-a trecut şi le trece fără concurs bacalaureaţilor.—Aceasta este o nedreptate strigătoare şi prin ea se loveşte în viitorul atît al candidaţilor de la ultimul concurs, cît şi al împiegaţilor. Cerem dar să se respecte legea.

D. Carol Lippert, tîmplar în Slatina, ni se plînge că, ducîndu-se după lucru în comuna Brîncovenĭ, a descins la cîrciuma din sat, cu gîndul ca să mîie acolo, de oare-ce era noaptea de-a-binelea cînd ajunsese. Dar nu bine apucă să treacă un ceas şi iată că se pomeneşte cu primarul aceleĭ comune care după ce'l întrebă de unde este, îl ia la bătae şi-l duce la primărie. Aci torturile începură. Din ordinul sălbaticuluĭ primar, d. Lippert este legat de mîinĭ şi de picioare, bătut de şase oamenĭ pînă la sînge şi ţinut la arest toată noaptea. Acest act sălbatec merită toată reprobarea noastră şi cerem celor în drept ca başbuzucul din capul comuneĭ Brîncovenĭ să fie dat judecăţeĭ şi pedepsit după cum merită.

Litere-Arte-Ştiinţe

La Paris s'a inaugurat monumentul mareluĭ Guy de Maupassant în parcul Monceau. Zola a ţinut discursul de inaugurare amintind că în apropierea acestuĭ parc, marele nuvelist 'şĭ-a început cariera sa de scriitor. „Sîntem fericiţĭ că putem serba pe unul de aĭ noştri„—a zis Zola, „un adevărat latin cu capul clar, cu ideĭ solide, pe creatorul ideilor frumoase, strălucitoare ca aurul, clare ca diamantul. Intr'însul recunoaştem un frate, un nepot al marilor poeţĭ aĭ Franţeĭ, o rază a splendiduluĭ soare care fecundează pămîntul nostru, care coace strugurile nostru. A fost iubit, fiind-că a fost din familie, fiind-că nu 'ĭ-a fost ruşine de dînsa şi fiind-că a fost mîndru de spiritul săŭ adăvărat franţuzesc.“

Monumentul făcut de Bernet, se compune din bustul luĭ Maupassant. Pe soclu şade gînditoare o damă, un tip adevărat parizian, corespunzînd fireĭ femeilor create de Maupassant.

*

Aflăm că la monumentul luĭ Grigorie Alexandrescu se lucrează repede. D-na Smara care a luat iniţiativa ridicăreĭ acestuĭ monument, se află acum în Tirgovişte şi pune multă stăruinţă ca să sfîrşească această operă artistică care să nemurească pe ilustrul poet romîn şi să fie vrednică atît de marele fabulist cît şi de vechea capitală a ţăreĭ romîneştĭ.

*

Mîine, Joĭ, festivitate, pentru amatoriĭ de muzică:

La „Bulevard“ încep concertele excelenteĭ orchestre Weinberger.

Nu ne îndoim că d. Weinberger va avea un succes deplin.

DIN STREINATATE

Cuba

Noul guvernator general al Cubeĭ, mareşalul Blanko, a primit deja instrucţiunĭ de la guvernul Sagasta. Aceste instrucţiunĭ coprind două părţĭ: 1) ministrul coloniilor recunoaşte, că acţiunea militară depinde exclusiv de general, recomandă însă o îmbunătăţire a soarteĭ trupelor şi a coloniştilor carĭ sprijină trupele, pentru ca proprietatea să fie maĭ bine protejată; 2) ministrul recunoaşte necesitatea transformăreĭ actualuluĭ regim într'unul autonomist. In acest scop, se va lansa un apel către toate partidele, carĭ sînt de-opotrivă de importante pentru ţara mumă. Numirea funcţionarilor în Cuba nu se va maĭ face din Madrid şi faţă cu presa se va observa o atitudine maĭ energică, nu însă samavolnică.

Germania

In ultimul moment relaţiunile dintre Rusia şi Germania s'aŭ răcit. Lucrul acesta reiese din faptul că ţarul a refuzat să primească la Darmstadt vizita mareluĭ duce şi a mareĭ ducese de Baden. Aceştia voind să profite de şederea în Germania a perecheĭ imperiale ruseştĭ, a comunicat aceşteia că o va vizita la Darmstadt. Nicolaĭ II a răspuns însă prompt că nu maĭ dispune nicĭ de o zi liberă şi aşa fiind — nu poate primi. Răspunsul a fost publicat fără nicĭ un comentar în Monitorul oficial al mareluĭ ducat de Baden şi a produs o extra-ordinară senzaţie. Refuzul ţaruluĭ este comentat de toată presa străină.

Rusia

Din Petersburg se anunţă că în cercurile militare de acolo se vorbeşte despre iminenta retragere a ministruluĭ de războĭ, generalul Wanowski. Ca motiv se dă vîrsta înaintată a ministruluĭ şi starea sănătăţeĭ sale, care îl împiedică de a conduce cu succes afacerile departamentuluĭ săŭ. In cercurile bine iniţiate se susţine însă că Wanowski se retrage în urma unuĭ conflict ce l-a avut cu guvernatorul general al Varşovieĭ, principele Imerityneky, pe vremea viziteĭ ţaruluĭ în Polonia.

Retragerea luĭ Wanowski ar fi decĭ rezultatul intrigilor aceleĭ cete de aristocraţĭ de la curtea din Petersburg, care nu poate suferi ca un om cunoscut pentru apucăturĭ—nu democratice, dar nicĭ autocratice, să administreze un rezort de importanţa războiuluĭ.

Turcia

La Ianina în Albania tribunalul turcesc a condamnat din 15 preoţĭ turceştĭ, 5 la moarte şi 10 la muncă silnică, pentru înaltă trădare de patrie. Patriarchul ecumenic a luat astăzĭ personal măsurĭ pe lîngă Sultan, pentru ca sentinţa să fie micşorată.

*

Consiliul de miniştriĭ turcesc a aprobat aranjamentul datorieĭ publice cu Bulgaria, după care acest stat trebuie să oprească o pătrime din tribut adică 3000 pfunzĭ lunar pentru acoperirea linieĭ Rusciuc-Varna, pînă la plata completă a aceşteĭ datoriĭ. In schimb Bulgaria se obligă să plătească regulat tributul.

CARNETUL JUDICIAR

Şi încornorat şi condamnat

Matache ţambalagiul şi-a prins nevasta cu un oare-care Ionescu. In loc să tacă şi să treacă cu vederea, orĭ să ceară divorţ la tribunal, Matache, deşi ţigan din moşĭ strămoşĭ, s'a indignat şi a tras o bătae zdravănă celuĭ care îĭ mînjea onoarea de familist.

Ionescu şi el, în loc să se mulţumească cu bătăia şi cu ce l-a dat madam Matache, s'a apucat să dea în judecată pe ţambalagiŭ.

La tribunal Matache îşĭ povesteşte nenorocirea, însă se fereşte ca de foc să spue că a bătut pe reclamant.

Vine un martor.

— Eştĭ rudă cu reclamantul? îl întrebă preşedintele.

— Doamne fereşte! El e romîn şi eŭ sînt ţigan.

— Spune ce ştiĭ despre bătae.

— D-luĭ, şi arată pe reclamant, numaĭ în cămaşă şi în izmene fugea de rupea pămîntul, şi d-luĭ, arată pe Matache, da fuga după el cu un ciomag, D-luĭ, iar arată pe reclamant, s'a poticnit şi a căzut jos; atuncĭ Matache l'a ajuns şi s'a pus cu ciomagu pă el.

— Ce avea Matache cu el?

— Cică l'a prins cu nevasta.

— Aĭ văzut asta?

— Nu, Matache mĭ-a spus.

— Bine, trecĭ la locĭ... Matache cum te aperĭ?

Martorul spune că l'aĭ bătut.

— Cum să mă apăr? Să zic: l'am bătut; dar puneţi-vă d-v. în locu meŭ, ce-aţĭ fi făcut? Ce-aţĭ face d-v., cînd v'aţĭ prinde nevasta cu un pîrlit ca ăsta?

Preşedintele sună clopoţelul nervos şi la cuvintul bietuluĭ Matache. Iar, tribunalul avînd în vedere că bătaia e dovedită şi alegaţia luĭ Matache nedovedită, îl condamnă la zece zile închisoare şi 50 leĭ despăgubirĭ luĭ Ionescu.

Ambele părţĭ, nemulţumite, declară că fac apel.

Condeiŭ.

Ştirĭ teatrale

Mîine, Joĭ, la teatrul Naţional se repetă spectacolul de aseară: „Ginerile luĭ Poirier“ şi „Piatra din casă“ comediĭ.

*

Pentru stagiunea de Operă se anunţă pînă acum cîte-va reprezentaţiunĭ cu concursul unor celebrităţĭ din străinătate. E vorba de venirea celebreĭ prima-done Sibyl Sanderson, a tenoruluĭ Van Dyck, a prima-doneĭ Darclée, a Eleneĭ Theodorini şi a altor artiştĭ.

*

La „Theatrul liric“, celebra „Réjane“ însoţită de o trupă de 26 persoane, sub direcţia cunoscutuluĭ impresar Dorval, începe reprezentaţiile la 6 Noembrie, cu „La Douloureuse“ comedie în 4 acte de Maurice Domay, autorul pieseĭ „Les amants“ jucată la noĭ anul trecut de Marcelle Josset cu Duménу Antoine şi Coquelin fils.

Vor urma apoĭ la 7 Noembrie „Madame Sans-Gêne“, de Sardou şi Moreau. Creaţia Rejaneĭ la Paris; la 8 Noembrie „Maison de Poupée“ a luĭ Ibsen.

Cum se vede: patru premiere pentru Romînia!

Bună parte din locurĭ sînt deja reţinute.

*

La teatrul „Hugo“ se anunţă următoarele debuturĭ de senzaţie: dănţuitoarea în serpentină „Valentine Petit“, celebra „Duclerc din Paris“, regele bicicleteĭ „Syd Blanck“ şi în fine excentrica „Lona Barisson“, celebră pentru transformaţiunile, cupletele şi... aventurile eĭ.

*

D. Haimovicĭ de la „Theatrul Bulevarduluĭ“ nu se lasă maĭ pe jos. Zilele acestea soseşte cu un teatru de varietăţĭ extra senzaţionale. Reprezentaţiile vor începe la 23 Oct.

Inter.

ANDRÉE THEURIET

DIN TINERETE

Cînd îmĭ amintesc cîte-ceva din tinereţe, simt o deosebită plăcere. Toamna maĭ cu seamă este sezonul amintirilor. Evocate prin particularul miros pe care îl daŭ frunzele palide, amintirile, ca nişte nălucĭ, ies din mormîntul trecutuluĭ.

Ierĭ, pentru a verifica un proverb, luasem în mînă un volum din biblioteca Charpentier intitulat: „Comedies et proverbes“ de Musset, carte editată în 1850; răsfoind'o, am trăit din noŭ zilele tinereţeĭ, am revăzut îngusta prăvălie din pasagiul Choiseul, unde cumpărasem acest volum. Se afla în colţul pasagiuluĭ; în această prăvălie trebuia ca maĭ tîrziŭ să fac cunoştinţă cu o pleiadă de literaţĭ şi cu Alfons Lemerre, editorul care în 1866 începuse să editeze volume de poeziĭ. Pe acele timpurĭ eram tînăr şi aveam în sertarul meŭ un volum de versurĭ în manuscris, pe care îl oferisem la maĭ toţĭ librariĭ, fără însă ca dînşiĭ să mi'l primească.

Un prieten, îmĭ vorbi de Alfons Lemerre într'o seară rece de Ianuarie; înarmat cu versurile mele, mă prezintaĭ atuncĭ în micul magazin din pasagiul Choiseul. Fuĭ primite; aci facuĭ cunoştinţă şi cu Copée, Verlaine, ale căruĭ două volume „Le Reluquаre“ şi „Poèmes Saturnenes“, se răsfăţaŭ în vitrina librărieĭ, Leconte de Lisle, Andrée Lemagne, Armand Silvestre, Stephane Malarmé, Catulle Mendés, Léon Dierx, Anatole France, Hérédie şi Banville.

Librăria răsuna de curioase discuţiĭ, spre marele necaz al luĭ Emil, omul de încredere al librăruluĭ. Emil era un un sărman cocoşat sceptic şi melancolic. Nu credea în viitorul Parnasuluĭ. François Coppée fu cel d'întîiŭ, care desminţi pe cocoşat. Librăria, după teribilul an din 1871, se mări în mod considerabil, şi Lemerre a putut să şi vadă fructele munceĭ sale. Dintre oaspeţiĭ prăvălieĭ luĭ Lemerre aŭ rămas astăzĭ puţinĭ,— în cît sărmanul Emil n'a putut să vadă nicĭ succesul Parnasuluĭ, nicĭ al librărieĭ. Sărmanul cocoşat n'a putut suporta sălbatecul asediu din 1871, cînd barbariĭ năvăliseră în frumoasă noastră patrie.

Scormonind în noianul de amintirĭ, fără voe îmĭ apare în minte şi tipul Niseteĭ. Eram prin liceŭ cînd am cunoscut'o şi ne-am iubit după cum se iubesc copiiĭ; Nemiloasa oftigă mĭ-o răpi însă: am plîns'o mult şi azĭ, cînd părul mĭ-a albit fără voe, ochiĭ mi se umplu de lacrimĭ.

Oh! scumpă, şi iubită amantă, din capul tăŭ drăgălaş n'o maĭ fi existînd azĭ de cît o hîrcă hidoasă! Din sînul tăŭ voluptos aĭ dat hrană viermilor şi

---

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

No. 3

UCIGAŞUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întîia

Uşĭ încuiate

III

Pedica

...Aĭ voit o lămurire, ţĭ-am dat-o. Dar nu pot suferi să te aud cu ...

Să ne întoarcem maĭ curînd la ceea ce mĭ-aĭ vorbit întîĭ.

— La uzină?

— Da, aĭ la tatăl meŭ o situaţie care'ţĭ aduce mult pe fie-care an Bine cuvîntează pe d. Lemarchand că ţi-a dat'o. Dar fiĭ sigur că nu veĭ căpăta nicĭ odată o alta.

— E cea de pe urmă vorbă a ta?

— Cu desăvîrşire.

— Ah! ia seama:.. ia seama!...

Hotărîtă şi despreţuitoare, Laura strigă:

— La ce să iaŭ seama? Ce poate să mi se întîmple?..

In scrisoarea pe care mĭ-aĭ scris-o astăzĭ, pentru a mă înştiinţa de sosirea ta, iar m'aĭ ameninţat... Cu toate astea, vezĭ cît de nepăsătoare sînt!...

Apoĭ, rîzînd batjocoritor, marchiza adaoge:

— Din fericire, nu'ĭ de-ajuns să voiască cine-va pentru ca să şi ucidă!...

In vremea asta un fecior de casă intră şi înştiinţă că masa e gata.

Laura, veciuic nepăsătoare, luă braţul cumnatuluĭ eĭ şi, cîte-şi-doĭ, se îndreptară spre odaia de-alăturĭ.

In adevăr, abatele Perrin, tînărul medic Bordier, secretarul luĭ Horaţiu — un învăţat ca şi marchizul, — Violetta şi Maria aşteptaŭ pe d na de Plessis Saint-Luc.

Sala de mîncare era destul de încăpătoare şi cît se poate de frumoasă.

Cu toţiĭ luară loc pe scaune, fie-care în faţa tacîmuluĭ săŭ.

Şi, pe cînd Laura primise diferite complimente de pe la ceĭ de faţă, Graţian căută să vadă unde se găseşte Violetta.

El o zări într'un colţ, alăturĭ de Maria care vorbea încet.

Dar de odată d-ra de Lacroix-Marbourg începu să tremure şi să se schimbe la faţă. Ea se întoarse spre uşa de intrare.

Graţian era acolo. El o fixa mereŭ.

Violetta cercă să se îndosească după un scaun.

Şi închise ochiĭ.

Cînd îĭ redeschise însă, contele de Plessis Saint-Luc era foarte aproape de dînsa.

— Ia!... ia!... făcu el; ştiĭ că'ĭ ciudat!

Apoĭ:

— Nu cum-va te înspăimînt, Violetto? întrebă el.

Ea încercă să rîdă, dînd din cap în semn că nu, dar faţa'ĭ arăta o suferinţă care o făcea să păleasca.

— Nu, zise ea maĭ apoĭ; dar de ce mă'ntrebĭ?

— Pentru că te văd galbenă ca ceara.

— E prea cald aicĭ. Şi trandafiriĭ, adoraţĭ de marchiza, nu'mĭ prea fac bine.

— Spune să'ĭ ia de-aicĭ.

— Am oare dreptul? Se vede că nu eştĭ în toate minţile de'mĭ daĭ ast-fel de sfat...

— In adevăr, eştĭ prea bună ca să rabzĭ atîta asuprire, tu care eştĭ de o mie de orĭ maĭ frumoasă, maĭ nobilă şi maĭ adorabilă de cît această marchiză de ocazie...

— Tacĭ. Frate-tăŭ îĭ datoreşte totul! Şi datoria mea este ca niciĭ să nu bag în seamă această greşală din partea eĭ.

Graţian o privea mereŭ.

Violetta îşĭ duse mîna la frunte.

— Nu'ĭ aşa că suferĭ mult?

— Da, mă doare capul. Şi apoĭ întoarnă-te în altă parte. Stăruinţa ta îmĭ face răŭ. Şi ea poate să observe.

El murmură:

— Eştĭ aşa de frumoasă!...

Atuncĭ glasul aspru al marchizeĭ răsună:

— D-şoară, zise Laura, cînd veĭ da voie luĭ cumnatu-meŭ să se aşeze, el va lua locul ce îĭ e pregătit.

Aştept dar să bine-voieştĭ!...

Violetta păli.

— Lasă-mă dar, murmură ea.

Şi, pe cînd Graţian se aşeza lîngă cumnată sa, d-ra de Lacroix-Marbourg lua loc lîngă preot.

Odată aicĭ, ea începu să fie întrebată de abatele Perrin asupra bineluĭ pe care'l făcea prin împrejurimĭ.

— D-voastră sînteţĭ sufletul populaţieĭ de aicĭ, zicea el; întru aceasta semănaţĭ scumpeĭ d-voastră mume, d-na ducesă de Lacroix-Marbourg, moartă cu ocazia naştereĭ luĭ Andreĭ; asemenea semănaţĭ mult şi cu mătuşa d-voastră, d-na marchiză Regina de Plessis Saint-Luc.

Amîndouă făceaŭ bine şi eraŭ bine-cuvîntate de locuitoriĭ de pe-aicĭ. Totuşi, nu ca d-voastră... nu!

De alt-fel sînteţĭ copilul satuluĭ!

Eraţĭ aşa de mititică cînd aţĭ fost adusă din Gasconia?

Ţăraniĭ nu vă numesc de cît „d-ra noastră“.

El îşĭ şterse ochiĭ şi, cu mult maĭ încet, urmă:

— Nu găseştĭ, mica mea Violettă, că această adorare din partea tuturor, această dreptate adusă caracteruluĭ şi virtuţeĭ tale trebuie să te mîngîie de multe alte lucrurĭ

D-ra de Lacroix Marbourg ridică asupra preotuluĭ, care ştia aşa de bine să'ĭ dea curaj, frumoşiĭ eĭ ochĭ adîncĭ:

— Mulţumesc, zise ea încet

Laura n'auzise nimic din cele ce vorbiseră eĭ la urmă.

Ea, maĭ răutăcioasă ca orĭ cînd, vorbea cu Graţian.

In vremea asta Horaţiu, vorbind despre lucrările sale, se afla în culmea bucurieĭ; cu toţĭ atuncĭ îşĭ aţintiră ochiĭ asupra luĭ.

In adevăr, el petrecuse toată luna Septembrie în Gasconia, în castelul Tauzia pe care i'l dăduse socru-săŭ, şi acolo, printre ruinele unuĭ turn al unuĭ schit de mult lăsat prada guzganilor şi şoarecilor dăduse peste nişte hîrtiĭ foarte însemnate, între carĭ şi un hrisov părăsit, asupra secolelor zece şi unspre-zece.

Şi, împreună cu d. Bussus, eĭ vorbea despre această descoperire, întregită şi pusă în bună stare la întoarcerea lor în Picardia.

Totul în aceste momente era mort pentru Horaţiu.

Nimic nu'l maĭ interesa acum: nicĭ tăcerea Laureĭ, nicĭ privirile răutăcioase pe carĭ i le arunca aceşteia contele de Plessis, nicĭ paloarea din ce în ce maĭ bolnăvicioasă a Violetteĭ; nimic.

Singure secolele al zecelea şi al unspre-zecelea îl preocupaŭ, — dar maĭ ales secolul al un-spre-zecelea, cu civilizaţia luĭ, cu poeţiĭ, cu artiştiĭ şi cu mariĭ revendicatorĭ aĭ libertăţeĭ carĭ, în luptă cu feodalitatea puternică, încercaŭ să scuture jugul popoarelor asuprite.

Trecură în salon.

Horaţiu era preocupat tot de acelaşĭ lucru.

(Va urma)

No. 8

BUN

pentru premiu

la foiţa **No. 3** din romanul

Ucigaşul misterios

Acest bon tăiat din ziar şi adresat ziaruluĭ *Adevĕrul*, da drept la unul din premiile înşirate maĭ sus.

Suspendarea plăților firmeĭ „Fratelli Mendel"

azĭ n'a maĭ rămas din el de cît niște oase murdare.

. . . .

De aceea îmĭ place toamna să evoc trecutul; toamna este maĭ potrivită pentru lucrurile triste.

Caion.

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Suspendarea plăților firmeĭ „Fratelli Mendel"

Ziaruluĭ „Neue Freie Presse" îĭ se telegrafiază din Paris:

„In Marseille marea firmă de cereale „Fratelli Mendel" și-a suspendat plățile. Lichidațiunea judiciara e în curgere. Pasivele firmeĭ sînt de șase milioane francĭ. Activele nu s'aŭ putut constata încă. Casa e reprezentată, afară de Marseille și în Brăila, Veneția, Londra și Anvers. Piața Parisuluĭ e angajată cu 1 milion și jumătate.

*

Această veste a produs o mare panică pe piața Brăileĭ, de unde nĭ s'a comunicat pe cale telefonică de către o persoană în pozițiune a fi bine informată, că krachul caseĭ „Fratelli Mendel" va trage după dînsul o sumă de falimente, pe piețele Brăila, Galați, Bucureștĭ și chiar și în orășele maĭ micĭ din țara întreagă.

*

„Fratelli Mendel" făcea imense afacerĭ cu grîne romînești. Firma aceasta era cea maĭ bună cumpărătoare pe piața din Brăila. Chiar în anul acesta ea a făcut imense cumpărărĭ. Afară de afacerile cu grîne firma „Fratelli Mendel" maĭ era tovarășă și la arenda domeniuluĭ Brăila, a aceleĭ imense proprietățĭ a statuluĭ care în ultimul timp a dat naștere la o mulțime de certurĭ între grupurile politice locale.

Int.

Ministrul de instrucțiune publică a dispus crearea claseĭ a V-a la gimnaziul real din Tulcea.

Spre acest scop s'a prevăzut în budgetul ministeruluĭ suma de 3000 de leĭ anual.

O comisiune, compusă din d-niĭ general G. Manu, C. Arion, Barbu Păltineanu, Victor Ionescu și Al. G. Florescu, a remis eri d-luĭ Lascar Catargiu bustul săŭ de marmoră comandat la sculptorul Bălăcescu din Milan.

D. Catargiu a mulțumit comisiuneĭ pentru delicata atențiune și a dăruit bustul săŭ clubuluĭ conservator.

Compania care lucrează la restaurarea monumentelor istorice, a sfîrșit deja restaurarea radicală a Cetățuei din Iașĭ. Bisericile Popăuțĭ și Hîrlăŭ din același județ aŭ fost numaĭ acoperite cu table de aramă, rămînînd ca cele-l'alte reparațiunĭ să se urmeze în primăvara anuluĭ viitor.

Samsariĭ de falimente Șapira și Lewy aŭ fost transportațĭ primul la Focșanĭ și al doilea la Călărași, unde sînt implicațĭ în maĭ multe escrocherii.

Bătaia în armată

Unul din corespondențiĭ noștri din Craiova ne trimite următoarele rîndurĭ privitoare la chipul cum se practică bătaia cazonă în capitala Olteniei:

„Ca și în toate regimentele, așa și la noĭ (Reg. 9 artilerie) bătaia se practică într'un mod de nedescris. Barbariile cele maĭ teribile se comit și zidurile cazărmeĭ răsună zilnic de țipetele nenorociților carĭ cad pe mîinile acestor zbirĭ.

Ast-fel la 11 trecut, sergentul major Capră Ioan de la bateria V-a din acest regiment, cel maĭ crud bătăuș din acest regiment, o fiară de om, a bătut cu trăgătorile și cu cravașa în timpul pansagiuluĭ la caĭ, în grajd, pe soldațiĭ: Sandu Nicolae, Radu Manolea, Almeanu Dumitru, Berbece Ioan, Cazonu Pavel, Hristea Nicolae, Rusu Radu, Răducu Stan și Lica Constantin, atît de grav și în mod așa de crud în cît acești nenorocițĭ aŭ rămas în nesimțire.

*

Sergentul major nu s'a săturat, și după ce a rupt cravașa, i-a luat la pumnĭ și ghionturĭ, pînă cînd i-a doborît din noŭ jos.

La această bătaie aŭ asistat toate gradele baterieĭ și anume sergențiĭ Sandovicĭ, Bajeŭ, Ștefănescu, brigadierul Stanculescu și alțiĭ.

Nenorociții soldațĭ, maĭ mult morțĭ, n'aŭ îndrăznit să reclame de frica acestuĭ zbir, și înebunițĭ de durere aŭ fugit cu toțiĭ seara din cazarmă, luîndu-și lumea în cap, numaĭ să nu maĭ dea ochiĭ cu acest bătăuș.

*

In regiment nu s'a știut nimic, pînă a doua zi dimineața cînd s'a raportat cazul ofițeruluĭ de zi și căpitanuluĭ bateriei.

Șase din acești soldațĭ s'aŭ întors pe la ora 11 și s'aŭ presentat colonelului și maioruluĭ, carĭ drept satisfacție i-a băgat la închisoare pentru că aŭ fugit din cazarmă și n'aŭ reclamat pe cale ierarhică; iar treĭ din eĭ și anume Hristea Nicolae, Rusu Radu și Răducu Stan, nu s'aŭ maĭ întors pînă în prezent, probabil că nu vor veni de cît aduși de jandarmĭ, ca dezertorĭ, pentru a fi judecațĭ de susținătoriĭ luĭ Capră și condamnațĭ la închisoare pentru dezertare.

*

Am văzut pe acești soldațĭ, eraŭ plinĭ de vînătăĭ și într'o stare de idiotism din cauza bătăiĭ suferite. Sergentul major a primit de o cam dată o aspră admonestație de la comandantul regimentuluĭ. Aceasta însă nu este nimic, trebuie ca numitul să fie dat judecățeĭ și degradat. Adaog că din cauza acestuĭ sergent major, aŭ maĭ dezertat de două orĭ soldațĭ, în număr mare, și aŭ mers direct de aŭ reclamat corpuluĭ de armată, iar în vara trecută a bătut atît de grav pe soldatul Păun Gheorghe în cît l'a lăsat aproape mort. Vă rog protestațĭ și cerețĭ cît maĭ urgent pedepsirea foarte aspră a vinovatuluĭ."

X. Z.

După cum am anunțat deja, consiliul comunal din Pitești a fost dizolvat.

Ministrul de interne a numit următoarea comisiune interimară: I. N. Coculescu președinte, N. Dumitrescu vice președinte, Eftimie Ionescu, Badea Lăzărescu și Tudorache Ghiță membriĭ.

De la începutul anuluĭ 1897 și pînă în prezent, 159 moșiĭ de ale statuluĭ aŭ fost parcelate și vîndute la țăranĭ de către ministerul agriculturei.

Iată cele din urmă moșiĭ carĭ s'aŭ vîndut în cursul lunilor Septembrie și Octombrie: Rușeniĭ din jud. Iași, Călărașiĭ-Vechĭ saŭ Licheresciĭ din jud. Ialomița, Obîrșea din jud. Romanațĭ, Reiŭ Cîrtocleasa din jud. Teleorman și Cîrtojaniĭ din jud. Vlașca.

Comitetul executiv studențesc se întrunește diseară pentru a discuta maĭ multe chestiunĭ importante cu privire la participarea studenților la inaugurarea de la Iașĭ și la meetingurile naționale din Brăila și Ploeștĭ.

Afacerea secretarilor de advocați

Printre advocațiĭ din Capitală se agită din noŭ chestia secretarilor de advocațĭ.

Această chestie este foarte veche și revine periodic la ordinea zileĭ. Orĭ de cîte orĭ un advocat se ceartă cu secretarul săŭ, de regulă izraelit, saŭ vre-un noŭ decan voește să se manifesteze, se dezgroapă chestia secretarilor de advocațĭ și se întrunește consiliul de disciplină pentru a lua dispozițiunĭ în contra slujbașilor advocaților.

Tot astfel s'a întîmplat și de astă dată. D. Danieleanu a devenit decanul barouluĭ și iată'l că a dezgropat vecinica chestie a secretarilor de advocațĭ.

*

Anul acesta însă, chestia a fost pusă cu totul altfel de cît pînă acum. Uniĭ membriĭ aĭ consiliuluĭ de disciplină întruniți cu d. Danieleanu, vor să facă din această afacere o chestie de anti-semitizm.

Intr'adevăr, noul decan s'a exprimat deja că va propune în întrunirea de astăzĭ a consiliuluĭ de disciplină, excluderea tuturor secretarilor evreĭ, fără a ține seama că uniĭ dintr'înșiĭ sînt nu numaĭ bacalaureațĭ, dar licențiațĭ și chiar doctorĭ în drept.

Chestia va fi dar astăzĭ pusă pe terenul anti-semitizmuluĭ.

*

D-niĭ Danieleanu, Horia Rosetti și Ath. Popoviciĭ s'aŭ declarat deja partizaniĭ excluderei Evreilor nenaturalizațĭ din palatul de justiție.

Măsura pe care vrea s'o ia d. Danieleanu nu va putea avea însă niciĭ un rezultat practic, de oare-ce nu există niciĭ un articol de lege care oprește pe Evreĭ de a fi secretarĭ de advocațĭ.

Măsura d-luĭ Danieleanu n'ar putea dar fi aplicată de cît numaĭ cînd corpurile legiuitoare vor vota o lege, care să prevadă că pentru a fi secretar de advocat trebuie să fiĭ Romîn orĭ naturalizat romîn.

Inf.

D. H. Haritonovicĭ a fost numit directorul sucursaleĭ Bănceĭ Naționale din Buzăŭ.

Casa specială de bilete din gara de Nord, menită a satisface cererile privitoare la biletele de abonamente și biletele circulare, e deschisă publicului în fie-care zi de la orele 8—12 a. m. și de la 2—6 p. m.

O nouă infamie a luĭ Mărgărit

Acum o lună profesoriĭ macedonenĭ conveniseră cu d. Spiru Haret ca să li se plătească cel puțin o parte din lefurile ce li se cuvin.

Această favoare (?) profesoriĭ o obținură după nenumărate tărăgănelĭ și în urma protestelor întregeĭ prese independente.

Profesoriĭ plecară dar maĭ liniștițĭ la Bitolia, sigurĭ că lefurile lor nu vor întîrzia să sosească.

Eĭ așteptară ast-fel o lună și, văzînd că parale nu maĭ sosesc, se adresară telegrafic ministruluĭ cerîndu-ĭ lămurirĭ: Care le fu însă mirarea cînd primiră o telegramă din Bucureștĭ prin care li se anunța că baniĭ, și anume 3000 de leĭ, aŭ fost trimișĭ deja de mult d-luĭ Padianu, consulul nostru la Bitolia.

*

Profesoriĭ se adresară atuncĭ d-luĭ Padianu care afirmă că a primit ceĭ treĭ miĭ de leĭ, dar că i-a dat luĭ Apostol Mărgărit, singurul stăpîn în afacerea școalelor din Macedonia.

Prezentîndu-se și la Mărgărit, acesta îĭ primi, ca de obiceiŭ, cu cea maĭ mare aroganță și le spuse că a primit baniĭ, dar că în Macedonia el nu cunoaște autoritatea d-luĭ Haret, care nu putea să plătească nicĭ un ban fără știrea sa. **„In consecință, declară cu aplomb Apostol Mărgărit, nu eliberez acești banĭ, ci îĭ țin pentru mine.**

De geaba protestară sărmaniĭ profesorĭ; Mărgărit refuză net și goni pe profesoriĭ carĭ cereaŭ banĭ.

Profesoriĭ s'aŭ plîns din noŭ telegrafic d-luĭ Haret, dar acesta nu le a răspuns nimic. Eĭ s'aŭ adresat erĭ telegrafic d-luĭ Perdichi, profesor macedonean în Capitală, rugîndu'l să intervie pe lîngă d. Haret.

Fără comentariĭ.

Marc.

Cazarma gardeĭ comunale care se construește pe locul numit Radu-Negru va costa 300 de miĭ de leĭ.

In numărul de erĭ am anunțat că o mare mișcare se va face printre revizoriĭ școlarĭ pe ziua de 20 Octombrie. Iată acum și numele noilor numițĭ și ale celor permutațĭ:

D. Iosif Popescu, actual revizor în județul Vîlcea, va trece la județul Gorj, în locul d-luĭ Radu Niculescu care trece la catedra sa; d. Dimitrie Constantinescu, director al școaleĭ primare de băețĭ No 2 din Bucureștĭ, fost revizor școlar, e numit revizor școlar la Vîlcea, în locul d-luĭ Iosif Popescu; d. Vasile Stoicanescu, institutor la școala No. 2 din Bucureștĭ, licențiat în litere, e numit revizor școlar la județul Argeș, în locul d-luĭ Gh. Dianu, demisionat; d. Gh. Cherciu, institutor la școala No. 19 din Bucureștĭ, e numit revizor școlar la județul Dolj, în locul d-luĭ Al. Popilian, care trece la catedra sa; d. G. Popescu-Ciocănel, institutor la școala de băețĭ No. 5 din Ploeștĭ, e numit revizor școlar la județul Vlașca, în locul d-luĭ P. Pârșcoveanu, transferat; d. P. Pârșcoveanu, revizor la Vlașca, trece la județul Fălciŭ, în locul d-luĭ Lascar Matasaciu, transferat la județul Vasluĭ, în locul d-luĭ Al. Vasiliu, trecut la pensie; d. Octav Popescu, institutor la școala No. 1 de băețĭ din Botoșanĭ, e numit revizor școlar la județul Suceava, în locul d-luĭ C. H. Vartic, care trece la catedra sa.

Adunarea cretană

(Serv. telegrafic al „Agențieĭ Romîne")

Canea, 15 Octombrie. — După informațiunĭ sigure, adunarea cretană, îndată după ce se va constitui, va redigia un memorandum mulțumind puterilor pentru buna-voința lor față de Creta, declarîndu-se gata să se supună deciziuneĭ lor supreme, dar exprimîndu-se în contra menținereĭ garnisoanelor turcești carĭ fac ilusorie autonomia, și insistînd asupra realizăriĭ promisiunilor solemne făcute cretanilor de amiraliĭ străinĭ.

Atena, 15 Octombrie. — Cîte-va sute de Tesalienĭ s'aŭ întors deja la vetrele lor.

Comunicațiunile telegrafice greco-turcești s'aŭ reluat.

După cît sîntem informațĭ, primăria capitaleĭ a luat dispozițiа ca în strada Neptun să se instaleze un crematoriŭ pentru arderea gunoaielor. Nu știm dacă consiliul sanitar aprobă această dispoziție; ceea ce știm însă e că locuitoriĭ din acea parte a Bucureștilor sînt revoltațĭ de dispoziția primărieĭ și cer ca noul crematoriŭ să fie instalat afară din oraș.

O escrocherie

Zilele acestea unul din oameniĭ de încredere aĭ caseĭ Saint-Frères din Buzăŭ, anume Adolf Rosenthal, a pus mîna pe suma de 10,000 leĭ și a dispărut. Văzîndu-se că Rosenthal nu se maĭ prezintă la serviciŭ, s'a anunțat autoritățile din țară și în special poliția de siguranță din Capitală, care a și reușit să pună mîna pe escroc.

*

Adolf Rosenthal a fost prins în cafeneaua Bulevard din Capitală, de unde fu dus și arestat la poliție. De aci el a fost trimis la Buzăŭ și predat autorităților polițienești din acel oraș, carĭ aŭ și început cercetarea cazuluĭ.

Rosenthal va fi dat judecățeĭ.

F.

De și parchetul și poliția din Ploeștĭ urmează cu cercetările în privința îndoituluĭ asasinat al soților Buricea, autoriĭ n'aŭ putut fi încă descoperițĭ.

Bănuelĭ maĭ serioase aŭ început a se îndrepta asupra unuĭ nepot al victimelor.

Acesta e soldat și fiind citat la parchet, a dezertat de la regiment și a dispărut.

Autoritățile sînt în căutarea luĭ.

D. Moscuna, secretar general la ministerul de interne, s'a întors erĭ în Capitală, venind din T. Jiu.

Falșificatorĭ de banĭ în Capitală

De maĭ multă vreme deja poliția Capitaleĭ constatase circularea unuĭ mare număr de monede false.

Toate cercetările rămăseseră însă infructuoase, căcĭ falșificatoriĭ lucraŭ cu atîta băgare de seamă ca nimenĭ nu le putea da de urmă.

Dar iată că maĭ zilele trecute comisarul secțieĭ I primește o scrisoare anonimă în care i se denunță că șeful bandeĭ de falșificatorĭ ar fi un oare care Ghiță Cîmpeanu, din fundătura Rahoveĭ.

Comisarul încunoștință îndată pe șetul siguranțeĭ publice, care puse doĭ agențĭ secrețĭ pe urma falșificatoruluĭ.

*

Agențiĭ observară că Ghiță Cîmpeanu eșea în fie care dimineață cu o geantă mică sub braț și, după ce stătea cîte o oră la palatul de justiție pleca la piață și d'acolo la Obor, unde cumpăra diferite lucrurĭ, pe carĭ însă le plătea cu banĭ bunĭ.

Un agent întrebîndu-l cu ce se ocupă, Cîmpeanu îĭ răspunse că are o pensie și face și pe advocatul.

Agențiĭ credeaŭ deja că aŭ fost induși în eroare și raportează rezultatul șefuluĭ lor. Acesta, bănuind totuși că Ghiță Cîmpeanu este un pungaș, ordonă agenților să inspecteze casa presupusuluĭ pensionar.

*

Agențiĭ s'aŭ supus și, făcînd erĭ o descindere în casa luĭ Cîmpeanu, găsiră în fundul pivnițeĭ maĭ multe instrumente pentru falșificat banĭ, iar sub podeaua caseĭ o lădiță plină cu piese de argint falșificate.

Cîmpeanu a fost imediat arestat.

Se crede că dînsul are maĭ mulțĭ complicĭ și că se află în legătura cu falșificatoriĭ din Brăila și Tulcea.

Parchetul instruește afacerea.

Rep.

Din Paris primim plăcuta înștiințare că amicul nostru d. George Achille Matza s'a căsătorit cu d-na Colette Dumas, o fiică a mareluĭ Alexandre Dumas.

Transmitem distinsuluĭ nostru amic expresiunea sincerelor noastre felicitărĭ.

Vițele americane în țară

Cererile pentru vițele americane înaintate ministeruluĭ agriculturei aŭ atins cifra considerabilă de cincĭ milioane și jumătate în anul 96—97 și de șase milioane șapte sute șapte miĭ în anul 97—98 cuprinzînd 15 județe ale țăreĭ, între carĭ județul Buzăŭ cu 2.55.000 vițe, județul Prahova cu 2.000.000, jud. Mehedințĭ cu 817.000, jud. Muscel cu 675.000, jud. Dîmbovița 426.000, etc.

Fața cu aceste numeroase cererĭ pe carĭ pepinierele statuluĭ nu le pot satisface orĭ cît de mare ar fi dezvoltarea ce li s'ar da ministerul agriculturei este hotărît să lase pe viitor liber comerțul vițelor americane și altoirea lor. In acest scop actualele pepiniere ale statuluĭ se vor arenda particularilor după anumite condițiunĭ și sub controlul ministeruluĭ de agricultură.

Se știe că țăraniĭ din satul Sbarcea, jud. Ilfov, s'aŭ plîns încă de mult în contra primaruluĭ acesteĭ comune, care a împărțit cît se poate de neregulat pămînturile.

O delegațiune de vre o cîte-va sute de țăranĭ venise chiar la Bucureștĭ pentru a se plînge ministruluĭ de domeniĭ și interne, dar a fost gonită din curțile ministerelor.

Ministrul, văzînd însă că turburările nu maĭ iaŭ sfîrșit și temîndu-se de o revoltă generală, a numit o comisiune, compusă din prefectul județuluĭ Ilfov d. Giani și doĭ inginerĭ, care să facă o anchetă la fața locuțuĭ.

Reorganizarea magistratureĭ

Se știe că ministrul de justiție a făcut un proect de reorganizare a magistratureĭ.

Proectul d-luĭ Djuvara prevede:

1) Inamovibilitatea tuturor judecătorilor de tribunal, judecătorilor de instrucție, membrilor parchetelor curților de casație și apel.

2) Funcțiunile de procuror general la curtea de apel se vor face de către un consilier al curțeĭ, în virtutea uneĭ delegațiunĭ.

3) Inaintările se vor face de către ministrul de justiție după o listă de treĭ candidațĭ prezentată de curtea de apel respectivă.

4) Consilieriĭ curțeĭ de casație și primiĭ președințĭ aĭ curților de apel vor avea dreptul la o pensie de 1200 leĭ pe lună.

5) Numirea magistraților se face cu concurs. Vor fi două examene: unul oral și altul în scris despre diferite subiecte juridice și redactarea uneĭ sentințe, a unuĭ rechizitoriŭ orĭ a uneĭ ordonanțe de judecător de instrucție.

FOIȚA ZIAR. „ADEVARUL"

No. 22

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea Intîia

COPILUL

X

Plecarea

Așa poate că ea mă crede supărat și pot ține nasul încolo ca să nu mi'l vadă.

Am făcut așa să nu fiŭ întîĭ pînă nu'mĭ trece nasul.

In sfîrșit îmĭ merge maĭ bine.

Petrecerile încep iar.

Ce serĭ!

Ne întoarcem de la teatru împreună și singurĭ cîte odată.

Bărbatul eĭ nu se ocupă de ea; e tot-d'a-una la cafeneua actorilor.

Joacă cărțĭ.

Imĭ ia brațul și mi'l strînge.

Mîinile i se plimbă pe mîna mea.

Cînd ajungem acasă, plecăm înapoĭ—și tot așa facem pînă ce se desface singură și îmĭ zice:

— Mă tot țiĭ într'una...!

Eŭ?...

Eŭ n'am ținut'o nicĭ odată.

Jacques dacă ieșĭ întîĭ sîmbăta viitoare, te iau la Aigrus-la-Jolie cu mine.

— Bine.

— Zic bărbatuluĭ meŭ că mă duc la doica Josefineĭ și plecăm la țară amîndoĭ, ca niște băețĭ.

Am eșit întîĭ.

Vom merge dar la țară și vom mînca singurĭ la vre-un han...

Ne ducem să luăm diligența.

Caiĭ sînt gata.

Mă ascunsesem într'un colț de stradă ca să o văd venind, mĭ era să nu ajung și să fiŭ singur, să mă întrebe cine-va ce caut.

Mĭ-a spus să-ĭ zic tușe în fața lumeĭ.

Mĭ-a spus asta erĭ și mĭ-a spus'o și azĭ cînd să ne urcăm în diligență.

Incepe să plouă.

Curînd toarnă cu găleata.

Un călător care stă lîngă vizitiŭ cere să fie lăsat înăuntru.

„Tușa" se vîră în mine sub cuvînt că'ĭ face loc.

Ce dulce e femea aceia care stă jumătate pe mine!

Am ajuns.

Plouă mereŭ.

Iși ridică rochia și se duce la biuroŭ care e la han să caute o trăsură.

— Nu sînt.

— Cum nu sînt?

— Adică cine se duce pe cărarea de drum care duce la Aigues pe vremea asta?

— Ce ne facem Jacques?

Se uită la mine.

Rîde.

— De am avea o odae să ne adăpostim.

— Odae avem, zice hangiul.

— Da?

— Cum nu!

In odae

— Știĭ că sînt udă pînă la piele?

— Cum? Numaĭ de la trăsură pînă în han?...

— Pînă la piele... Mi-e frig... Trebue să'mĭ scot talia... Imĭ daĭ voe?...

. . . .

Aud țipete, strigăte....

Mă chiamă pe mine..

Vingtras! Vingtras!

Zece inșĭ mă chiamă.

Sînt eleviĭ de la școală carĭ aŭ venit la plimbare pe aci.

Intră cu toțiĭ în han.

Ii văd de după perdea.

D-na Devinol se repede la ușă.

O încuie cu cheia.

Apoĭ își ia seama.

— Nu, maĭ bine du-te...

— Imĭ caut pălăria.

Unde mi-e pălăria?

— Eșĭ odată să încuĭ ușa.

— Da, dar ce să le spuĭ?

— Spune și tu ce te taie capul, „prostule"!

Iacă ce se întîmplase:

Cînd intraseră băețiĭ în sala hanuluĭ, văzuseră un pardesiŭ curat.

Era al meŭ...

Alăturĭ era pălăria.

Mi le cunoscuseră!...

Epilog

Sînt silit să plec din oraș. Aŭ flecărit asupra aventureĭ mele.

Provizorul sfătuește pe tata să mă depărteze.

„Dacă vreĭ îl ia cumnatul meŭ la Paris, cu preț redus, de oare ce e băiat silitor. Vreĭ să'ĭ scriŭ?

— Da, da... zice tata care are gust să se plimbe puțin prin Paris.

Se învoesc.

Mă arunc în brațele mameĭ...

Plec.

Pe drum!...

Alergăm la Paris.

XII

Pensiunea Legnagna

Sînt în Paris.

Am ajuns cam bolnav.

Legnagna, stăpînul pensiuneĭ m'a primit cu mirare.

A zis soțieĭ sale:

— Asta nu e elev, e bășică!

Aceasta nu mă împiedică de a avea premiĭ la concursurĭ.

— Invețĭ bine?

— Da.

I s'a părut că sînt maĭ slab de cît credea, căcĭ adaug de la mine în compozițiĭ.

Imĭ vorbește de sus.

Mă face să simt că plătesc maĭ puțin de cît ceĭ-l'alțĭ din pensiune.

A făcut aluzie la acesta chiar a doua zi.

Aveam spanac la masă.

Mi-e mi-mi place spanacul.

L-am lăsat în farfurie.

Tocmaĭ trecea.

— Ce, nu'țĭ place?

— Nu, d-le.

— Dar acasă ce mîncaĭ?... Cascove prăjite?....

— Nu, îmĭ place maĭ mult slănina.

A rînjit dînd din umerĭ și s'a depărtat șoptind:

— Țăranoi!...

Dă seratemînica, du

Mă poftește și pe mine.

Din cînd în cînd îmĭ scapă cîte o ocară din gură.

— D-le Vingtras îl aud strigînd unde aĭ fost crescut?.. Aĭ păzit vacile?

— Da, d-le, cu vară mea.

Se face roșu și mă trimite în dormitor.

In clasa mea e o glorie, care a luat un premiŭ la concurs. Vrea să facă pe deșteptul, dar e prost! dă în gropĭ. Toată ziua se scarpină în urechĭ și caută să-șĭ ajungă vîrful nasuluĭ cu limba.

Maĭ e și o jumătate de glorie Anatoly.

El îmĭ ia partea cînd rîd ceĭ-l'alțĭ de mine zicîndu'mĭ provincial și cîte altele.

Cîte odată ies de mă plimb.

Stradele sînt pline de femeĭ vesele și frumoase.

Le urmăresc cu ochiĭ, le ascult cîntînd.

N'am gust să văd monumente.

Duminecă ne ducem la grădinĭ.

Imĭ place să merg cînd vine cu noĭ și d. pedagog Chaillu, care ne lasă să ne jucăm cum vrem, numaĭ la 6 să fim strînșĭ cu toțiĭ la un loc.

De odată viața de duminică mi se schimbă.

(Va urma)

6) Judecătorii de pace, ajutorii lor cît şi advocaţii vor purta robe.

D. Djuvara va supune acest proect de reformă votului corpurilor legiuitoare încă în decursul sesiunei de Noembrie.

Lex

Comisiunea clericală însărcinată cu reformarea parochiilor din ţară şi-a alcătuit raportul.

Episcopul Timuş a fost ales raportor.

Raportul comisiunei se pronunţă pentru următoarea reformă: să se creieze 69 parochii noui urbane şi 434 parochii rurale.

Toate bisericile cari posedă fondurĭ vor fi lăsate să se administreze singure. In această categorie ead 16 biserici din Capitală.

Episcopul Timuş va ceti astăzi înaintea Sinodului raportul comisiunei parochiilor.

Ediţia de aseară

Deschiderea Sobraniei bulgăreşti

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne")

Sofia, 15 Octombrie.—Discursul tronului pronunţat de prinţul Ferdinand la deschiderea sesiunei camerei, constată unanimitatea cu care s'a celebrat aniversarea a 10-a, a urcăreĭ pe tron a prinţului, ceea-ce dovedeşte soliditatea legăturilor ce există între dinastia şi naţiunea bulgară, şi face să reiasă progresele îndeplinite de ţară în această perioadă.

Prinţul menţionează apoĭ vizitele ce a făcut în cursul anului curent, curţilor străine şi care i-aŭ lăsat intima convingere, că Bulgaria se bucură de stima şi simpatia străinătăţii, mulţumită politiceĭ sale leale şi înţelepte.

Discursul vorbeşte apoĭ de recepţiunea ce 'ĭ s'a făcut de curtea Romînieĭ şi care confirmă din noŭ amiciţia celer două naţiunĭ vecine.

Discursul continuă zicînd că o nouă dovadă a relaţiunilor amicale cu guvernele străine există în faptul că s'aŭ încheiat tratate de comerţ şi că s'aŭ stabilit agenţiĭ comerciale în Turcia.—Negociările începute cu Poarta în vederea încheiăriĭ unuĭ tratat de comerţ, permit să se spere că legăturile de amiciţie dintre Bulgaria şi curtea suzerană vor avea un efect binefăcător asupra intereselor economice ale ţăriĭ.

Prinţul a fost aclamat în mod călduros.

Din Creta

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne").

Canea. 15 Octombre. — Amiraliĭ aŭ informat pe guvernatorul insuleĭ că cu toată cererea Porţiĭ în privinţa suprimăreĭ comisiuneĭ militare, eĭ nu pot să suspende funcţionarea acesteia înainte ca puterile să fi dat aderarea lor.

Guvernatorul a primit din Constantinopol şi a comunicat amiralilor nişte ordine noĭ, invitîndu-l să transfere la Rohdes, pe acuzaţii criminali carĭ sunt deţinuţi aci pînă la judecarea lor.

Constantinopol, 15 Octomb.—Intr'o circulară semnalînd confiscarea unor puşti în Creta, Poarta exprimă convingerea că o expediţie aşa însemnată nu poate să vie de cît din Grecia, şi roagă Puterile să adreseze mustrări energice la Atena.

Tratările de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenţiei Romîne*)

Constantinopol, 15 Octombre. — In ceea ce priveşte negociările privitoare la tratatul de pace definitiv, dificultăţile în privinţa articolului 3 şi a pagubelor interese de acordat particularilor continuă. Totuşi se speră că negociările se vor putea termina săptămîna asta.

Londra, 15 Octombrie. — Se anunţă din Constantinopol ziarului "Times" că s'aŭ aplanat dificultăţile în privinţa pagubelor interese de acordat particularilor.

Constantinopol, 15 Octombrie. — Azĭ nu s'a ţinut conferinţă în privinţa tratatului de pace definitiv.

Dificultăţile în privinţa articolului 3 şi a îndemnităţilor de plătit particularilor nu s'aŭ aplanat încă.

Spania şi Statele-Unite

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne")

Madrid, 15 Octombrie. — Se afirmă în cercurile oficiale că o persoană care cunoaşte nota d-lui Woodford ca răspuns la aceea a Spanieĭ, zice că cele două note n'aŭ nimic agresiv şi exprimă dorinţa reciprocă de a menţine relaţiunile bune ce există între cele două ţări.

Noul guvernator al Cretei

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne")

Viena, 15 Octombrie. — Se anunţă din Londra „Corespondenţeĭ politice" că Englitera n'a aderat la numirea d-lui Schaeffer ca guvernator-general al Creteĭ, de cît sub condiţia expresă că această numire să nu fie de cît provizorie.

Ambasadorii la Constantinopol vor notifica în curînd alegerea lor Porţiĭ.

Invoială franco-germană

(Serv. telegrafic al „Agenţiei Romîne")

Paris, 15 Octombre. — Grupul colonial al Camereĭ s'a pronunţat pentru ratificarea învoeliĭ franco-germane în privinţa luĭ Togoland.

Camera Austriacă

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne").

Viena, 15 Octombre. — „Camera Deputaţilor". Obstrucţiunea reîncepe prin apelurĭ nominale, La 12 ore şi jum. Camera este la al 4-lea apel nominal.

Viena, 15 Octombre. — „Camera Deputatilor". Şedinţa începe printr'o serie de 13 apelurĭ nominale care ţin de la orele 11 pînă la 5.

Camera adoptă apoĭ, după propunerea d-luĭ Iaworski polones, după o discuţie vie şi un zgomot mare din partea stîngeĭ, o propunere zicînd că şedinţa de de mîine va trebui să se consacre discuţiuneĭ puneriĭ sub acuzaţie a miniştrilor şi că şedinta de seară să aibă de obiect proiectul guvernuluĭ în privinţa compromisuluĭ provizoriŭ cu Ungaria. Aceste 2 propunerĭ s'aŭ adoptat şi stînga părăseşte sala în timpul votuluĭ.

Ultime informaţiuni

Regele Carol la Petersburg

In oraş circulă zgomotul că regele Carol are de gînd să facă o vizită ţarului Nicolae la Petersburg.

Această vizită ar fi fost proectată la intrevederea de la Budapesta cînd atît împăratul Wilhelm cît şi Frantz-Iosef aŭ opinat pentru mergerea regelui nostru la Petersburg.

Vizita regelui Carol la Petersburg ar avea un dublu scop politic căci ar slăbi întru cîtva caracterul demonstrativ al intrăreĭ Romînieĭ în tripla alianţă şi maĭ ales se crede că va îmbunătăţi relaţiunile noastre cu Bulgaria.

Acest din urmă punct a făcut chiar pe ambiĭ împăraţi să sfătuiască pe regele Carol de a merge la Petersburg căcĭ cum relaţiunile dintre Romînia şi Bulgaria devin pe fie-ce zi maĭ încordate, tripla alianţă se teme de izbucnirea unuĭ conflict între ambele state dunărene.

*

Mergerea aceasta a regeluĭ Carol la Petersburg nu este însă pentru moment de cît un proect. Realizarea luĭ depinde de foarte multe condiţiunĭ carĭ se vor pune de către guvernele din Petersburg şi Bucureşti.

Pentru moment se urmează numaĭ tratărĭ între d. Fonton şi d. Sturdza.

Diplom.

Călătoria perecheĭ princiare romîne

(Serviciul telegrafic al *Agenţiei Romîne*)

Viena, 15 Octombrie. — Prinţul şi principesa moştenitoare a Romînieĭ şi principesa Beatrice de Saxa-Coburg aŭ sosit azĭ după amiazĭ. Cele două principese aŭ continuat călătoria lor la Coburg, pe cînd prinţul Ferdinand va rămîne la Viena 2 saŭ treĭ zile.

D. Schina, prim-preşedintele Curţeĭ de apel din Capitală, în înţelegere cu preşedinţiĭ de secţiĭ a luat dispoziţiunea ca să nu se maĭ permită de cît advocaţilor înscrişĭ în baroul Capitaleĭ să pledeze regulat *înaintea Curţeĭ de apel din Bucureştĭ.*

Advocaţiĭ din provincie vor avea să pledeze numaĭ ocazional înaintea Curţeĭ de apel din Capitală.

Această dispoziţiune a fost luată din cauză că mulţĭ advocaţĭ înscrişĭ lin interese electorale în barourile din provincie, sînt stabiliţĭ în Capitală şi pledează regulat la tribunalele d'aci.

PROGRAMA

Inaugurăreĭ monumentuluĭ ridicat la

„RESBOENI"

din iniţiativa şi cu subscrierile corpuluĭ ofiţeresc al regimentuluĭ XV, care poartă gloriosul nume al aceleĭ localităţĭ istorice.

I

Desvelirea solemnă a monumentuluĭ se va face la 27 Octombrie anul 1897.

II

Vor fi invitaţĭ la serbare:

a) Inaltele autorităţĭ ale ţăreĭ; b) Epitropia sf. Spiridon din Iaşĭ care a cedat locul pentru monument. c) Autorităţile judeţene, comunale şi clerul din comunele vecine şi de la monăstirĭ. d) Şcoalele săteştĭ din comună şi din cele învecinate, pe cît posibil prin delegaţiune de şcolarĭ şi învăţătorĭ. e) Academia romînă. f) Ateneul romîn. g) Diversele societăţĭ culturale romîne. h) Presa romînă. i) Delegaţiunea şcoalelor secundare din judeţ. j) Delegaţiunea Universităţilor romîne studenţĭ şi profesorĭ.

III

Invitaţiĭ şi onor. delegaţiunĭ vor asista în ziua de 27 Octombrie la orele 9 şi jum. a. m. la panachida ce se va celebra, la monăstirea Războenĭ, pentru marele domn Ştefan-cel-mare şi pentru eroiĭ căzuţĭ în groaznica luptă din jurul monăstireĭ.

IV

La ora 1 jum. p. m. invitaţiĭ şi delegaţiunile vor pleca de la monăstire, în procesiune, spre monument.

V

La sosirea procesiuneĭ, ea va fi primită de d-niĭ ofiţerĭ şi de întreg regimentul înşirat în front spre faţada monumentuluĭ.

VI

Imediat se va face sfinţirea apeĭ la treptele monumentuluĭ. Botezul cu aghiazmă se va face în urma desvăliriĭ monumentuluĭ, după discursul d-luĭ V. A. Urechiă.

VII

Discursurile oficiale:

a) Al d-luĭ V. A. Urechiă, preşedinte de onoare al asociaţiuneĭ subscriitorilor pentru monument.

b) Discursul delegatuluĭ guvernuluĭ.

c) Al d-luĭ căpitan Popovici, în numele d-lor ofiţerĭ aĭ regimentuluĭ.

d) Discursurile ce vor fi maĭ înainte anunţate de vre-un domn delegat.

VIII

La momentul cînd, la semnalul dat, d. sculptor Const. Hegel vă face să cadă vălul după monument, trupa va prezenta arma şi muzica va intona imnul naţional.

IX

După fie-care discurs, delegatul care l'a făcut va depune coroana pe piedestalul monumentuluĭ.

Aceste coroane se vor conserva apoĭ pe muriĭ internĭ aĭ monăstireĭ Răsboenĭ.

La 26 Iulie, ale fie-cărui an, toate coroanele vor împodobi din noŭ monumentul întreaga zi, şi d-niĭ învăţătorĭ din comună vor avea grijă să organizeze anuale serbărĭ comemorative în aceea zi, cu ajutorul delegatuluĭ regimentuluĭ de Răsboenĭ.

X

După terminarea discursurilor şi depunerea coroanelor, d. V. A. Urechiă va da lectură procesuluĭ-verbal al solemnităţeĭ dresat în treĭ exemplare. Unul din acestea va rămîne în conservarea archiveĭ regimentuluĭ XV de Răsboenĭ; al doilea se va încadra şi conserva pe muriĭ bisericeĭ monăstireĭ şi al 3-lea în Instituţiunea Urechiă din Galaţĭ.

Toate trele aceste procese-verbale vor fi semnate de persoanele de faţă. Exemplare facsimilate se vor împărţi la doritorĭ.

La ministerul de interne s'a început astă-zĭ examenul în scris pentru obţinerea dreptuluĭ de a deschide farmaciĭ în ţară.

Examenul oral va avea loc săptămîna viitoare.

Cu toate insistenţele cetăţenilor din Tîrgovişte, guvernul n'a putut încă găsi persoana care să fie numită în funcţie de prefect al judeţuluĭ Dîmboviţa.

Cu privire la ocuparea acesteĭ prefecturĭ există o mare diverginţă de vederĭ între d. Cantacuzino şi Ferichide, de oare-ce ambiĭ aŭ candidaţiĭ lor.

D. Sturdza, voind să împace pe ambiĭ săĭ colegĭ, a hotărît numirea uneĭ persoane străine de localitate, în căutarea căreia persoane se şi află d-sa.

In consiliul judeţean din Tecucĭ s'aŭ ales următoarele persoane: Tache Anastasiu preşedinte, Ar. Papadopol şi Polichron Arbore, vice-preşedinţĭ, N. Nicolescu şi Al. Vrabie, secretarĭ.

Consiliul judeţean din Dîmboviţa şi-a compus biuroul în modul următor: Ioan Ştefănescu, preşedinte, Al. Constantinescu şi Ioan Şerif vice-preşedinţĭ. T. Andronescu şi Radu Ionescu, membri.

Intre parchetul din Capitală şi direcţiunea generală a penitenciarelor există marĭ neînţelegerĭ.

Aceste neînţelegerĭ provin din faptul că parchetul se amestecă în administraţia penitenciaruluĭ Văcăreştĭ, luînd unele dispoziţiunĭ cu totul rele.

Ast-fel, judecătorul de instrucţie Drăghici a dispus ca preveniţiĭ să fie ţinuţĭ în aceleaşĭ camere cu condamnaţiĭ şi să fie hrăniţĭ împreună cu aceştia.

Această dizpoziţiune a nemulţumit nu numaĭ pe preveniţĭ, dar chiar şi pe directorul penitenciaruluĭ care se vede silit să aplice o măsură pe care o găseşte contrară celor maĭ elementare principiĭ de drept.

Rezultatul concursului telegrafo-poştal

La ultimul concurs care s'a ţinut la direcţiunea generală a telegrafelor şi poştelor aŭ reuşit următoriĭ candidaţĭ:

In clasa de elevĭ gradul al III-lea d-niĭ: Ionescu G., Tomescu P., Simionescu C., Negreanu E. M., Ganea I., Niculescu G., Constantinescu B. A., Robot I., Lupescu M. P., Ionescu D. N., Andreescu C., Pop I. V., Banescu D., Petrescu F., Ştefănescu G., Mihăilescu G., Mărculescu O., Georgescu D. G., Mircioiu I. N., Beu T. V., Ueurelu V., Argintoianu A. C., Pîrvulescu P., Dumitrescu I. şi Stamatiade N., după clasificaţie la admitere.

Aŭ fost reprimiţĭ în aceeaşĭ clasă d-niĭ Dumitrescu I. A., fost elev gradul I. Vasilescu I., fost elev gradu III, Sîrbulescu G., fost elev gradul II şi Georgescu P., fost elev gradul III.

Aŭ fost admişĭ în clasa de impiegaţĭ auxiliarĭ a 80 leĭ lunar: d-niĭ Ionescu G. D., Copăiticĭ A., Ştefănescu V., Rădulescu D., Diaconescu G., Ionescu N. M., Grigorescu A., Părăianu I. Nicolaescu G., Istrăilă N. C., Dobrescu I., Ioniţescu I. şi Crivăţ I.

Aŭ fost admişĭ în clasa de candidaţĭ cu diurnă de 50 leĭ lunar: D-niĭ Brătianu M. C., Niculescu I. I., Barbelian A., Boliatineanu P., Niculescu D. C., Ciuşcă I., Negoescu I. A., Elinescu I., Petrescu I.. şi Popescu G. D.,

Aŭ fost admişĭ în clasa de candidaţĭ auxiliarĭ a 50 leĭ lunar: d-niĭ Predescu N., Băluţă M., Bălănescu A., Nichita I., Bîja I., Fătu M., Marin M. M., Brănişteanu T., Gheorghiŭ S., Bălănescu I.,

Aŭ fost admise în clasa de candidate de eleve cu diurnă de 50 leĭ lunar: D-ra Bordeanu A., Drăghicĭ E., Rădulescu C. O.

Aŭ fost admise în clasa de candidate auxiliare cu diurnă de 50 leĭ lunar: d-na Caramlău V., d-ra Gongopol E.. şi d-ra Raicu Sofia.

Premiile foiţeĭ Ucigaşul misterios

Posesoriĭ primelor TREI BONURI din foiţa UCIGAŞUL MISTERIOS vor primi drept premiŭ un frumos tabloŭ din următoarea serie de planşe admirabil lucrate:

Diana surprinsă.
Femeea culcată (pastel).
Lebăda.
In atelier.
Ciuguleala.

Doritoriĭ de a obţine unul din aceste tablourĭ vor înainta administraţieĭ *Adeveruluĭ* d'impreună cu cele 3 bonurĭ suma de 30 BANI pentru cititoriĭ din Capitală, 35 banĭ pentru ceĭ din provincie.

Cu unul singur din cele treĭ bonurĭ se poate obţine unele din admirabilele lucrărĭ de artă (eaux fortes), pe care cu multă dificultate ni le am procurat spre a le oferi cititorilor din Capitală cu *60 banĭ*, celor din provincie cu *70 banĭ*.

Numaĭ cunoscătoriĭ în acest gen de lucrărĭ vor putea aprecia bine valoarea acestor din urmă gravurĭ.

Meetingul din Brăila

Comitetul naţional studenţesc a hotărît în mod definitiv ţinerea unuĭ meeting naţional la Brăila în ziua de Duminică, 19 curent.

Vor lua cuvîntul d-niĭ Bancotescu preşedintele Ligeĭ din Brăila şi maĭ mulţĭ profesorĭ d'acolo, iar din partea comitetuluĭ naţional studenţesc d-niĭ Miculescu, Tamara, Dumitrescu-Brăila şi Iorgulla.

Studenţiĭ bucureştenĭ vor pleca Sîmbătă seara la Brăila.

*

Din Brăila ni se scrie că spiritele sînt foarte agitate acolo din cauza ocupăreĭ de fapt a săleĭ Ralli şi că toţĭ cetăţeniĭ brăilenĭ aŭ hotărît să ia parte la meetingul studenţilor.

Liga naţională din Brăila s'a reorganizat şi a reales preşedinte pe d. Bancotescu.

Meetingul din Brăila promite dar să aibă mare succes.

După cum am anunţat deja, studenţiĭ universităţeĭ din Capitală, aŭ hotărît să participe în număr cît maĭ mare la inaugurarea universităţeĭ din Iaşi.

Cu această ocazie, se zice, studenţiĭ bucureştenĭ vor provoca o întrunire a tuturor studenţilor din Iaşi, pentru a se împăca cu aceştia şi a pune astfel capăt sciziuneĭ provenită în urma certurilor din congresul de la T.-Jiu.

Ministrul de interne a primit demisia d-luĭ Gh. Calfa din funcţia de ajutor de primar al oraşuluĭ Cernavoda.

DEPLASĂRI

15 Octombrie

Hotel Continental: Conte de Divone, propr. Galaţi. Cămărăşescu, propr., T.-Jiŭ. Durandă, inginer T.-Ocna. Colonel Gigîrtu, militar, Craiova. D-na Popescu, propr. R.-Sărat. N. Georgescu, deputat, Buzăŭ. D-na şi d. Tiescu, propr., Buzăŭ. D-na Elena Teodorini, artistă, Viena. D. Velmann, voiajor, Elberfeld.

Hotel Boulevard: Iosefi, propr., Galaţi. Viso, medic, Galaţi. Otto Maubach, director, Galaţi. W. Gailla, director, B.-Pesta. C. Cottet, negustor, Paris.

Hotel de France: Marausch R. şi soţ. Sindino Bik, comers., Viena. Comsleu, medic, Iaşi. Belador N., comers., Iaşi. Kaladschkin N., comers., Moscova. Fiser S., comers., Viena. Domaneca N., deputat, Piteştĭ. Haberman, comers., Braşov. Bik, comers., B.-Pesta. Grünwald, comers., B.-Pesta. Frailalavechi, comers., Viena. Roţimover, comers. Craiova.

Hotel Metropol: V. Popescu, propr., T.-Jiŭ. T. Gallerin, insp., Bacăŭ. D-ra Prat, prof, Iaşĭ. Căpitan Chirculescu, militar, Iaşĭ. Anastase Filloti, propr., Buzăŭ. Colonel Tasian, militar, Iaşĭ. I. G Patraru, inginer. Romanaţĭ.

Hotel Paris: Bestelli, medic, Tîrgovişte. Angel, medic, Iaşĭ. R. Kerner, propr., Behuşĭ.

Hotel Union: Pignately, comers, Brăila. F. Ştefănescu, comers., T.-Severin. Tatuşescu, comers., Galaţĭ. G. Eichler, voiajor, Bucovina. Fîntînaru, insp., P.-Neamţu. Ade. Hulster, inginer, Paris. D-na Lainton, voiajoră. Braşov. A. Aronstamoff, voiajor, Bulgaria. Cogălniceanu, sub-locot., Ploeşti.

Hotel Frascati: Jachetti, antrepr., Galaţĭ. I. Pazu, advocat, Craiova. D-na şi d. Bestelei, propr., Galaţĭ. D. şi d-ra Iuha, propr., Giurgiu. Iohn Salar, fabricant, Londra. Molzer, voiajor, Viena. D. şi d-ra Dickson, directorul băncei otomane, Rusciuc.

Hotel Englis: B. Boisguerin, inginer, Burdujenĭ. Căpit. Artulaţ, propr., Iaşĭ. Teişeanu et. Stonoveştĭ, inginer, Craiova. N. Dragoteanu, propr., G. Perişĭ.

Hotel Bristol: Sgardely, comers., Craiova. Mitescu, advocat, Craiova. G. T. Teişanu, propr., Craiova. Blankfort, propr., P.-Neamţu. Rosemberg, inginer, B.-Pesta. H. Gerhard, voiajor, Kreuznach. F. Feichlinger, voiajor, Brün. Vilhelm Danernman, voiajor, Viena. Marsden, voiajor, Manchester. Klempfner, voiajor. Berlin.

Hotel Colaro: P. Haracapol, propr., Brăila. G. Haracopol, propr., Slobozia.

POŞTA REDACŢIEI

Un cetitor. Ideea nu e rea. Trimiteţi-ne fotografiile acelor doĭ domnĭ şi cîte-va notiţe biografice şi se vor publica cu plăcere.

Red.

Cronica teatrală

Ginerele luĭ Poirier. — Piatra din casă.

Iată o reprezentaţie care, dacă nu e absolut bună, este cel puţin mulţumitoare.

Dacă direcţia nu s'ar pune la nivelul melberilor şi ar judeca cu seriozitatea ce comportă formarea repertoriuluĭ unuĭ teatru subvenţionat, de sigur că la teatrul naţional am fi ajuns de mult să nu avem de cît spectacole alese.

Dar ce vroiţi, direcţia îşĭ distilează părerile prin capul unuĭ curtier de anunciurĭ! „Spune-mĭ cu cine te adunĭ să-ţĭ spun cine eştĭ."

„Ginerele luĭ Poirier" este fără îndoială una din piesele cele maĭ bune ale luĭ Augier, dramaturgul francez cu mare talent, dar cu puţin noroc. După părerea mea Emile Augier este mult superior luĭ Al. Dumas fils, şi cu toate acestea cît de departe este popularitatea acestuia de modesta reputaţie a autoruluĭ „Gineruluĭ luĭ Poirier". Sînt sigur însă că nu va trece mult şi „Les bonnes pauvres", „Les Effrontés" etc. vor lua locul pe care îl merită în teatru.

In „Ginerele luĭ Poirier" Emile Augier pune faţă în faţă burghezia avută şi ambiţioasă, vanitoasă maĭ bine zis—reprezentată prin fostul negustor Poirier—şi nobleţea ruinată, fanfaroană — reprezentată prin marchizul de Presles. Vin apoĭ o serie de alte tipurĭ maĭ puţin tranşante, carĭ conciliază cele două extreme. Piesa este scrisă cu mînă de maistru. Acţiunea simplă, dialogul limpede, liniştit, fără nicĭ un fel de declamaţie, dar plin de vervă, mişcător, superb. Sînt scene în această piesă carĭ emoţionează sala, atît de reale sînt adevărurile ce şi le azvîrlĭ în faţă ceĭ doĭ antagonişti, atît de naturale sentimentele carĭ debordează şi atît de interesant sînt prezentate de dramaturg.

Poirier, un negustor ambiţios, după cum am spus, el ar voi să ajungă pair al Franţeĭ de aceea îşĭ dă fata după un nobil scăpătat, marchizul de Presles. Marchizul la rîndul săŭ ia pe fiica luĭ Poirier pentru că acesta are 4 milioane avere. Este un tîrg, fie-care din părţĭ urmărind un cîştig. La mijloc este însă d-ra Poirier, care, crescută în pensioane unde învaţă fetele nobililor, iubeşte pe Gaston tocmaĭ pentru nobleţea, pentru educaţia luĭ.

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL" 54

PAUL MAHALIN

FIICA RĂZBUNĂTOARE

Partea a doua

XV

La gara Saint Lazare

După cum el n'a împedicat crima din strada Lamartine, aşa niciĭ eŭ nu voi împedica pe aceea de pe cheiul din Chatou.

. . . .

Un cupeŭ de casă scobora strada Romeĭ: în lăuntru se aflaŭ baroneasa Rolla şi d. Georges de la Peyrade.

Acest din urmă afecta, ca de obiceiŭ o seninătate demnă; dar, pe măsură ce tovarăşa sa vorbea, dînsul devenea din ce în ce maĭ nervos.

— Cer, declară baroneasa, să fiţĭ de faţă la ceea ce are să se petreacă saŭ, cel puţin, prin apropiere de acţiune cît timp va ţine ea.

— Pe sufletul meŭ, s'ar zice că nu vă încredeţĭ în mine. Cu toate astea ar trebui să mă cunoaşteţi...

— Tocmaĭ pentru că vă cunosc nu mă prea încred.

Ce voiţĭ? aveţi maĭ mult de cît o coardă de arc. Or, nu v'ar trebui de cît una, pentru ca să mă omorîţi.

Dacă veţi rămînea la o parte în timpul asaltuluĭ, eŭ nu voi fi liniştită...

Chatou depinde de Versailles, unde fiul d-voastră ocupă, dacă'mĭ permiteţi, unul din locurile ministeruluĭ public...

— Aţi putea să credeţi...

— Eĭ! iubitule, s'aŭ văzut oamenĭ îndemînaticĭ — ca d-ta — carĭ, făcînd să se asasineze o persoană care'ĭ supăra, nu uită să'şĭ pregătească o eşire pe unde să fugă şi lasă pe camarazĭ să se descurce singuri...

— Aida-de! exclamă tatăl luĭ Marius.

— Bine, bine. Vă apăraţi contra acesteĭ ideĭ. Este rolul d-tale: orĭ ce caz rău e tăgăduit. Rolul meŭ este să iaŭ precauţiunĭ.

D. de la Peyrade nu se dădea înapoĭ. El se apăra cum putea maĭ bine. Oferi chiar zece miĭ de francĭ pe de-asupra sumeĭ convenite. Promisiunile nu'l costaŭ nimic. Baroneasa ripostă:

— Dacă insistaţi, s'a isprăvit.

El trebui să cedeze.

Consimţise dar să se compromită pentru a asigura pe complicea sa.

Ajunse la gară. Grand-Jules sui scara ce se găsea la capătul arcadelor.

După dînsul se vedeaŭ, venind din spre cafeneaua Felix, Mort-aux-Vachet şi Boule-de-Son.

Olimpia îĭ arătă tatăluĭ luĭ Marius.

— Iată ajutoarele noastre, îĭ zise ea: ele sînt cît se poate de bine pregătite.

Totuşĭ le-aşĭ sfătui şi dori să'l doboare de la prima lovitură...

Altfel s'ar da loc la luptă — şi atît braţul meŭ cît şi al tăŭ n'ar fi tocmaĭ în stare să ne asigure victoria.

. . . .

La Felix în seara ceea nu era aproape nimenĭ. Treĭ saŭ patru obicinuiţĭ aĭ localuluĭ se înfundară în ziare; chelnerul adormisera cu coatele pe masă; casieriţa clipocea pe cartea ce o avea în mînĭ.

Fedor Vasilitcheff se confundase şi el în citirea ziaruluĭ „Nord".

La orele opt şi două zecĭ şi cincĭ de minute doĭ domnĭ intrară. Gulerele pardesiurilor le eraŭ ridicate şi le ajungea pînă la urechĭ. Eĭ păreaŭ că caută pe cine-va.

Micul prinţ le făcu semn.

Eĭ se duceaŭ îndată spre dînsul.

— D-le Joumard şi d-le Vigneau zice rusul salutîndu'ĭ, vă mulţumesc mult că sînteţi punctuali. Aţĭ preparat tot ce trebue?

Unul din sosiţĭ răspunse:

— Agenţiĭ se duc să ia trenul.

Cel-l'alt adause:

— Parchetul din Versailles a fost înştiinţat. El va sosi odată cu noĭ acolo. Cel puţin în persoana judecătoruluĭ de instrucţie şi a substitutuluĭ pe care'l ştiţĭ...

— Moştenitorul asasinuluĭ din strada Lamartine?

— D. Marius de la Peyrade însuşi. Am aflat că dînsul îndeplineşte funcţiunile procurorului republicel în absenţa acestuia care este împiedicat de o nepotrivire grabnică.

— Spuneţi „providenţială" rectifică Fedor.

Pe fruntea micului prinţ se descrie o bucurie fără margini — bucuria ţinteĭ atinse şi a datorieĭ împlinite.

El exclamă:

— Justiţia divină pedepseşte amarnic... Tatăl arestat de fiŭ!.. Ast-fel mama mea va fi răzbunată.

Apoĭ cu tonul unuĭ comandant:

— Să plecăm, d-lor.

Cîte-şi treĭ se îndreptară spre uşă.

Cînd uşa se închise după dînşiĭ, un grup de patru persoane se pregătea să intre. Adolescentul, care mergea înainte, se îndreptă către una din aceste persoane. El o privi şi în urmă scoase un strigăt de surpriză.

La lumina beculuĭ de gaz din apropiere recunoscuse pe contele Jean de Treguier.

Dînsul se sprijinea pe braţul doctoruluĭ James Nortun. In urma lor Iosef Meunier, curat îmbrăcat, dădea braţul uneĭ tinere fete îmbrăcată în negru. Dînsa surîdea, lăsînd să se vadă o mică dinţi de o albeaţă care justifica numele'ĭ de Perletta.

—Jean! exclamă micul prinţ... Amicul meŭ Jean... Tu aicĭ!

Şi se aruncă spre dînsul cu miĭ de nelinişti intinse; apoĭ examinînd pe gentilom:

— Paloarea acasta... slăbiciunea... Doamne, ce vĭ s'a întîmplat?...

Oh! răspunse contele Jean, nimic care să te îngrijească am fost ucŭr rănit..

— Rănit?...

Doctorul Norton interveni:

— Rănit de o lovitură de cuţit dată lîngă inimă — şi dacă n'ar fi fost îngrijit la timp de către acest om milos şi căutat ca un frate de această copilă bună...

El arătă pe Iosef Meunier şi pe Perletta.

Fedor (să'l păstrăm acest nume împrumutat, precum şi sexul săŭ presupus; pînă cînd masca sa va cădea) Fedor, zicem, mulţumi cu privirea acestuĭ lucrător cinstit care se ascundea şi părea încurcat de elogiul doctoruluĭ.

Apoĭ această privire se îndreptă asupra miceĭ fete.

Aceasta părea afară din cale de mişcată. Lucru de ne înţeles, această emoţiune se observă şi asupra micului prinţ, care simţea — privind'o—bătînd'ĭ inima, carnea sa tremurînd şi plopele muindu'i-se.

D-nul de Treguier reluă:

— Ştiam că vă voiŭ întîlni în această cafenea, la ora asta şi în hainele astea...

Mi s'aŭ dat deslușiri acolo, în bulevardul Bertier, în acea locuinţă misterioasă unde v'aţĭ stabilit cartierul general de care am fost uimit...

Veţi erta pe buna madamă Jeandron că n'a ştiut să refuze această lămurire puterniceĭ mele rugăminţi.

(Va urma)

Nobilul nu ș'a putut închipui însă că va putea găsi în casa luĭ Poirier o femee cu o educaţie deosebită, cu o inimă de elită și cu un caracter admirabil. A primit zestrea de peste un milion dar căuta să fie cît maĭ puţin în contact cu aceea care ĭ-ĭ aducea acea avere.

Poirier îșĭ urmăreşte însă gîndul. El vrea ca ginerele săŭ, regalist înfocat—să renunţe la ideile sale și să primească a sluji sub republică. O ambasadă, acesta e visul luĭ Poirier pentru Gaston. „Cînd e cine-va Gaston de Presles poate să aspire la orĭ-ce. Prin urmare: cînd e cine-va socrul marchisuluĭ de Presles poate să ajungă pair al Franţeĭ."

Dar ginerele este un încăpăţînat. El nu înţelege să discute opiniile politice. Decĭ, adio titlurĭ și onorurĭ pentru socru. Dacă nu-s onorurĭ, nu-ĭ nicĭ lux. D. Poirier— în casa căruia locuește și marchizul suprimă tot luxul: bucătarul un faimos Watel, decide să mute pe ginere în etajul al 2-lea, să vîndă caiĭ și trăsurile etc. etc.

Marchizul e furios și se poartă foarte rece cu nevasta sa, căreia cu puţin înainte ĭ-ĭ făcuse declaraţiĭ grozave, pentru că ĭ-ĭ dăduse semnătura ca să poată plăti vre o 200.000 leĭ unor creditorĭ cărora Poirier nu le plătise de cît jumătate din cea-ce le datora—după poliţe—marchizul.

Dar marchizul n'are noroc. Lucrurile se complică, căcĭ se dă pe faţă prin-tr'o scrisoare trimisă de d-na de Montjay relaţiunile sale cu această damă. Poirier îl amenință cu un scandal în faţa tribunaluluĭ. Marchizul știind în ce situaţie desperată ar arunca-o pe d-na de Montjay un scandal — ea nu avea nicĭ o avere și spera să moștenească pe bătrînul eĭ soț — se umilește, se roagă, amenință, declară că primește toate condițiile luĭ Poirier, numaĭ să i se dea scrisoarea înapoĭ.

— Dacă ieĭ o slujbă, eŭ primesc. Să vedem însă ce zice și nevasta d-tale.

D-na Poirier e neînduplecată, ea ia scrisoarea de la tatăl săŭ și o înapoiază luĭ Gaston, de și avea răzbunarea în mînă nu voește să uzeze de asemenea mijloace.

Gaston înmărmurit de atîta mărinimie începe o nouă serie de protestărĭ de dragoste.

Antoaneta îl oprește cu un singur cuvînt:

— Sînt văduvă!

Ea îl iubește pe Gaston și cu toate insistenţele luĭ Verdelet—fostul tovarăș al luĭ Poirier și nașul Antoaneteĭ—ca să se împace—ea refuză.

Gaston — care trebuia să se bată cu Pontgrimaud, un adorator al d-neĭ de Montjay — vine să-'șĭ ia adio, ultimul adio de la Antoaneta, căreia ĭ-ĭ spune că pleacă soldat în Africa. Hector duce de Montmeyran desvaluiește însă Antoaneteĭ adevărul, adăogîndu-ĭ că Gaston e decis să se lase a fi ucis.

Antoaneta e gata să-'l ierte cînd se descoperi că Gaston se bate pentru d-na de Montjay.

Gelozia triumfă din noŭ. Antoaneta nu vrea să-l ierte pe Gaston de cît numaĭ dacă renunță să se bată pentru d-na de Montjay.

După multe insistenţe Gaston primește. Antoaneta mulțumită că triumfă asupra rivaleĭ sale, ĭ-ĭ dă voie să se bată. De prisos, Pontgrimaud ĭ-ĭ trimite o scrisoare de scuze.

•

Piesa a fost jucată binișor de fie-care actor în parte. D-neĭ Gănescu ĭ-ĭ lipsea ţinuta și era nesigură adesea. D-sa a fost slabă maĭ ales în scena cu Verdelet, după ce se aduce scrisoarea de la d-na de Montjay.

Dispăruse orĭ-ce demnitate din joc și se plîngea într'un chip foarte puțin estetic. Cea maĭ bună scenă a fost aceea cu Gaston în care îl întreabă cu ce roche să se îmbrace. Nesigură și fără caracterizare a fost scena în care aruncă în foc scrisoarea d-neĭ de Montjay.

D. Niculescu în Poirier a muncit mult și a dovedit multe intenţiĭ bune. Deghizat foarte bine, dar în tot ce făcea se vedea silința de a părea Poirier iar nu convingerea că este Poirier. Rolul, fără îndoială e greŭ și nu se poate încarna așa iute în el un artist, maĭ ales cînd nu are mijloacele necesare.

Nicĭ vocea, nicĭ mersul nu l ajuta pe Niculescu în bătrîniĭ așezaţĭ à la Poirier. Se înţelege că artistul trebuie să studieze un rol. dar chestia este să nu facă impresia că tot ce face e studiat. A luat Niculescu, de exemplu o poză neglijată pe scaun, dar grija cu care se silea să pară poza aceea neglijată dovedea tocmaĭ din contra, că poza aceea e studiată, restudiată și totușĭ nu destul de studiată.

In Poirier jocul de figură ţine un loc extraordinar de mare, de alt-fel ca în toate piesele moderne. Eĭ bine, d. Niculescu în scenele cele maĭ exigente de mimică îșĭ ascundea capul. Și cum vocea sa rebelă nu putea să înlocuiască jocul de figură, scenele cele maĭ frumoase se pierdeaŭ.

Știm că e foarte susceptibil Niculescu, lucru explicabil la un om care muncește conștiincios, nu trebuie să se supere însă de aceste observaţiĭ, ci din potrivă să ţie seamă de ele, căcĭ ĭ-ĭ vor fi de folos. E un artist inteligent și cu talent; de sigur că dacă repetițiile s'ar fi făcut maĭ serios și i s'ar fi atras atenţia asupra acestor defecte, el le-ar fi corigeat.

Să se supere cine o pofti, dar eŭ iarășĭ mă simt dator să spun că e absolută nevoie de un director de scenă special la teatrul național.

D. C. Costescu în Gaston avea ţinuta bună și multe scene le a jucat ca un bun artist, pe alocurea era încă nesigur și prea abuzează de gesturĭ. Maĭ multă sobrietate ar fi maĭ bine.

D. Soreanu îșĭ da toate silinţele ca să reprezinte pe blîndul și neînfumuratul Verdelet; nu-ĭ vina sa dacă nu reușea să ne dea de cît un bătrîn înțepător și răutăcios. Omul nu poate să lupte în contra aptitudinilor sale.

D. Ar. Demetriadi cam bățos și lipsit de elan. O observaţie: ce aŭ actoriĭ noștriĭ de intră tot d'auna cu pălăria în mînă? Sînt numaĭ anumite împrejurărĭ în care pălăria nu se lasă în sală. Așa e scena finală.

D. Toneanu puțin cam prea exagerat în bucătar.

Traducţia e slabă. Ea a luat pieseĭ delicateța pe care o are în franțuzește și a pus acţiunea într'un mediu mult maĭ jos de cît acela în care se petrece.

Ar trebui să se dea maĭ multă îngrijire traducerilor, maĭ ales cînd traducătorul poate s'o facă.

Spectacolul s'a sfîrșit cu vechea localizare a luĭ Alexandri: „Piatra din casă". Piesa aceasta a avut un enorm succes, cu toate că rolul principal erea insuficient ţinut de d-na Alexandrina Alexandrescu.

„Piatra din casă" mĭ-a redeșteptat o mulțime suvenirurĭ de teatru.

O piesă care ne vorbește de viața trecută a societățeĭ noastre și vorbește în limba romînească. O zeflemea reușită la adresa franţuzițilar și la obiceiurile ciocoeștĭ.

A rîs lumea, a petrecut bine. O doamnă, din baignoir spunea după spectacol:

— Am petrecut maĭ bine ca la toate celel'alte comediĭ pe care le daŭ.

Eĭ așa-ĭ că avem și noĭ piese ce merită să fie date? Și cîte nu sînt ca „Piatra din casă"! Dar ce voițĭ, Melber ĭ-ĭ spune direcțieĭ că nu-ĭ așa.

Eĭ, Melber se pricepe, face de 15 anĭ pe curtierul de anunciurĭ. Cum să nu aibă trecere părerea luĭ la direcție!.

I. C. B.

MODE

Guler vasal

Un guler din marabout și pene de strut. Se face maĭ ales în gris și alb, și de tot în alb.

Laura.

Buletin atmosferic

14 Octombrie 1897

Timp închis și rece în aproape toată ţară. Temperatura mult coborîtă în Oltenia, unde la Baia-de-Arama, termometrul a ajuns la 5 grade sub zero. In multe localități din țară vînt tare. In Moldova a plouat pe alocurea. Barometrul care era destul de ridicat, a crescut de erĭ în Moldova cu 2 milimetriĭ în mijlociu, în cele l'alte părţĭ aproape staționar.

Astăzĭ cerul acoperit, vînt, timpul rece.

Pentru gospodine

Parfum de violete. Luaţĭ: extract de violete 6 decilitre; estract de salcîm 85 grame; extract de iris 85 grame; extract de trandafir 85 grame; esenţă de migdale amare 3 picăturĭ. Parfumul este excelent și maĭ bun de cît cele maĭ multe ce se vînd în comerţ sub numele de parfum de violete.

Gastr.

SPECTACOLE

Teatru Național azĭ Joĭ *Ginerele d-luĭ Poirier, Piatra din casă.*

Teatrul Hugo.—*Serata Hyg-life. Spectacol variat. Carmencita, Corul rusesc, Paulo Brebion.*

Sala Bragadiru.—Concert de orchestră sub conducerea d-luĭ Pursch.

Cafeneaua Națională. — In fie-care seară concerte de orchestră date de **Capela de dame din Praga,** sub conducerea renumituluĭ șef de orchestră **I. Czibulka.** Inceputul la ora 8 seara. — Intrarea liberă.

Sala noastră de Depeșĭ

Următoarele noutățĭ literare aŭ sosit astăzĭ în Sala noastră:

Eugène Demolder Sous la robe, notes d'audience, de palais et d'ailleurs d'un juge de paix, leĭ 3.25.

Remy Saint Maurice Temple d'amour Roman. 3.25

Jean de la Brête L'imagination fait le reste, 3.50.

Jean Rameau L'ensorceleuse, roman. 3.50.

Peter Nansen Marie, roman traduit du danois, 3.50.

Paul Tenarg Nuits de Noces, 3.25

Pentru provinciĭ se adaugă porto.

Proprietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dredsa